

B

397.

THE HISTORY OF THE REIGN OF

KING CHARLES THE FIRST

BY JOHN BURNETT

OF THE SOCIETY OF THE ANTIQVARIAN SOCIETY

OF THE ANTIQVARIAN SOCIETY

OF THE ANTIQVARIAN SOCIETY

OF THE ANTIQVARIAN SOCIETY

OF THE ANTIQVARIAN SOCIETY

OF THE ANTIQVARIAN SOCIETY

OF THE ANTIQVARIAN SOCIETY

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 397

פסוקי תהלים כפר
כפר

מאורעות עולם

והוא סיפור מלכי עותמנלים וסיפור
רבני קוטטנטינה יע"ח ופומון שומרים
קודם החדרה וספילת איהו הנביא זיע"ח
ומעשה נורא משלמה מולכו ומעשה מרר'
יוסף רינה ריינה ומעשה הרוח מה שעשה
על יד המקובל כזהר"ר חיים
ויטחלו"ל וסיפור פטירת

הארי ז"ל

זיע"ח

הביאו לבית הדפוס ה"ה החולעת הקטן
אברהם משה

ה"י

נדפס פה אומיר יע"ח אשר חתם
ממשלת מדוננו המלך סולטן אוסמאן

שנת אני אברהם משה

נפ"ק

בדפוס המחוקק לוסטה מארנום

הקדמת המסדר

כה דבריו המסדר ה"ה התולעת הקטן אברהם
משה ה"י הלל מעתה בוו כסף בוו זהב
וקחו בידכם זה הספר הנכבד הזה מאורעות עולם
והוא מה שעבר בעולם מסיפורים מלכי העותמנים
וסיפור מרצני קושטאנטינל יע"א • ופזמון הדרת
זמפולת אליהו הנביא זיע"א : וסיפור שלמה חולכו
שעשה עלמו משיח ועשה נפלאות גדולות עד חין חקר
וחין מספר וסיפור מרצני יוסף דילה ריונה שהלך להצוי
המשיח הוא וחמשה תלמידים עמו : וסיפור מעשה
הרוח מה שעשה על יד המקובל כמאר"ר חיים ויטא ז"ל
וסיפור פטירת האר"י לוריוט ולה"ה כאשר

קרבו ימיו למות זכותו יגן עלינו

ועל כל זרע ישראל אמן

ואני חברתי הספר

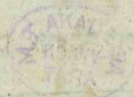
הזה כדי לזכות

את הרצוי

זכות

תרבים תלוי

בי

סיפור גילכי עוחמלים

הערלים שהיאודי' מטילים במנה וכיוצא' שלא ישמע לפני
כל סר ושופט כי אם לפני שער המלך יר' ה' ואמרו עליו כי
היה המלך חסיד לפי שהיה אליוהו ז'ל נגלה אליו והסוכה
שהיה אוהב היאודים ומחבבן ומקרבן למלכות עד שמרוב
אהבתו עמהם נתקנת בהם הגר הנורר המשנה ויען
תחבולות כדי לשלוח יד ביהודים וכדי לקעקע ביחסם של
ישראל ולכלותם מעלפני האדמה וינו לעשות לו כיפיץ
מתחת לארץ מבית הגר הנורר על בית המלכו' במקום אשר
ישב המלך וכן עשו ויהי בחצי הלילה והנה המלך ישן
וישמע את הקול מדבר אליו כאוב מארץ קולו וכה אמר
בלכתו סולימאן סולימן עד מתי עלל תשכב מתי תקום
משנתך וקום כך מהר מזה ותכחיד את ישראל מגוי ולא
יזכר שם ישראל עוד ולא יהיה להם שריד ופליט ולא תחמול
ולא תכסה עליהם כי ה' דבר ויהי כשמוע את דברו הא"ה
הואת ויחרד המלך חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי איפה
ומי אתה כי קראת אל המלך ויען ויאמר לו אל תירא ואל
תחת כי אני הוא נביאך המדבר אליך כי לא מלבי עשיתי
את כל המעשים האלה ה' שלחני ולא תאמר בלבבך כי חלוס
הוא כי נכון הדבר מעם האלקים וממהר האלקים לעשותו
על ידך כי הם אויביך ולריך וכה תעשה להם לאבדם אמר
שלשת ימים שלח בהם משלחת מלאכי רעים להשמיד
להרוג ולאבד מנער ועד זקן טף ונשים ושללם לבזז ואתה
בשלוה ופעם אחרת אבח אליך ויהי כשמוע המלך את
דברי האיש זאת שיחו לא שת לבו גם זאת פי אמר אולי
מקרה הוא או חלוס או רוח רינה מצעתתו וישכב וירדם עד
אור הבקר ויהי בלילה השנית ויבא גם השטן ויתלב עליו
ויקרא בפעם בפעם כמשפט הראשון אזי נבהל המלך ואמר

סיפור מלכי עוחמלים ג

זה ענין רע על היואודים כי בלטה אליהם הרעה וישלח
ויקרא אל הרופא שלו כי זה משה האיש גדול מאד בעיני
המלך והמלכה להגיד לו את כל אשר קרהו ואת אשר חמר
המן על היואודים לאזכרם ויבא האיש ויקוד וישתחו לאפיו
ויאמר לו הנני מוכן ומזומן לעבוד' חרוני ויאמר לו המלך
הלח ידעת אם לא שמעת אקוי עולם ה' אמש חמר אי לאמר
על נביחנו כי בעוד שלשת ימים תהיו נחונים ביד אויביכם
ורדו בכס שונאכם להשמיד אתכם ולהאביר אתכם ונסחתם
מעל החדמה ולא יהיה לכם חקומה לפני אויביכם כי גזירה
נגזרה עליכם מין השמים ועתה דע וראה מה אשיב שונאי
דבר • ויהי כשומעו את הדברים האר וימס לבו בקרב
והיה למיס ויועק וצקה גדולה ומרה ויפול לפני רגליו
ויבך ויתחנן לו להעביר את רעת הגר הגורר ויאמר לו
תהא חרוני זכור נא את אשר התהלכתי לפניך מנעווי עד
היום הזה בלב שלם ובנפש חפלה והושיענו ואל תשטנו ואל
תשח לבך לאן הדברים ויען ויאמר לו ומה אני יכול לעשות
כי שמעתי מאחורי הפרגוד כי בואת אתם נכרים וחס
חפון תבוא הגילה הזאת ותשמע את הקול מדבר אלי כי
בא יבא ונא ואת ויהי בלילה השלישית ויבא נס כן וידבר
את דבריו כמשפטו וישמע משה ויפול על פניו ויהי בראו'
המלך את משה נוכל על פניו והוא מורה וצוהה ומשתומם
על המוראה ויאמר לו מה מה לך נדרס קוס לא מן המרן
הזאת אל אחד ההרים או באחד הגאיות להתלט על נפשך
כי יקרה נפשך בעיני ומחר המ'ט ההרה פן תספה בעון
העיר כי אין לאיש נכבד מנפשו ויאמר להביא סוס אחד
לרכוב עליו לכל אשר יחפון יחנו ונתן לו רשיון כחוב
ומחוס בחותמו של מלך לכל יבא עליו אישרע ובליעל
לפגוע

סיפור מלכי עורמלים

לפגוע בו וישת א המלך פניו והיה הונך וזוכה ומשתומ'
ויהי הוא הונך בדרך והנה היט לקראתו ויאמר נו מה
מלכתך ומיין תבוא מה הרנך ומי מזה עם חתה ואז
השיבו על רחשון רחשון ועל חחרון חחרון ויאמר לו
חס ירח אקיס חתה למה נטסת חת עמך עזבת חת נחלתך
אז הבין כי הוא איהו ז"ל ויפול מעל הסוס ונפל לפני רגליו
ברתו ובויע ובחמל' ואמר לו חדוני יודע חת הרעה אשר
יקרא מותס נמר כי חיככה חוכל ורחיתי ברעה אשר ימנח
חת עמי וחיככה חוכל ורחיתי בחבדן מוגרתי ויאמר לו
חליוהו שוב בדרך א בית המלך החדרה ודברת חליו ושמת
חת הדברים בפיו וחנני נבב לקראתך חל גן המנך כי לא
חופל נקוס מפניו כי עמם נפש הוא וזה לך החות כי חנני
שנחתך ג"ח חממר לו מקר"ה הוא בלתי טהור הוא כי לא
טהור וחנף ומיד חטהר בו וף מעשיו על ידי רחי' וטביל'
עיקס משה וילך אל בית המנך החדרה ויקוד וישתחו נאפיו
ויחרד המלך לקראתו ויאמר לו שנוס בואך ו גד לו חת כל
אשר קרהו וחת כח אשר ליהו איהו ז"ל וישמח המלך שמחה
בדולה ויגנה ויחנף שמנותיו וטהר חת עצמו והלך אל הגן
וזה ה כורע ומשתחוה עד גשתו לחיכו ויאמר לו הגד הוגד
לי חת כל אשר חתה עושה עם היהודים ישלם ה' פעלך חבל
זאת הפעל עתה הסכלת עשו ומי שלח ידו בהם ונקה וחת
הוא ענת הגר הנורר המסנה סלך כי מבקש כו המלוכה
וישזיודך מעל פני הארמה וכוחת חבנו תחפור חת כל
הארץ מהחת חדר מסבך ומשם תגיע לביתו כי נפשו
חיתה ויעש ויבקש הדבר וימנח ויחלהו על פתח ביתו
ויכתב בספר דברי הימים למשמרת לחנן לבני מרי ואז כרת
ברית עם חליוהו ז"ל לבוא חניו פעם ח' בכל חגש וכן היה

סיפור רבני קושט' ד

כי בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו
מידם חנ"ו :

ספור רבני קושטנינא יע"א

הרב הזקן ה"ר משה קפסאלי ז"ל אשר היה
 מהיושבים ראשונה במלכות התוגר
 שהושיבו שולטן מחמד בדיוו"ן על כסא דין כי שמה יצו
 כססות למשפט כמו שקדם אלנו בסיפור שולטן מחמד
 ויהי ריב בינו וצין האשל הגדול הגמון מוהר"י קולון זלה"ה
 ממלכות אלימניית שהיה גם כן גדול מאד בעיני המלך
 והשרים ויקנאו למשה קנת חנשים מרבני קושטנ"ט ויכתבו
 כתבים למהר"י קולון ז"ל על מעשה שהיה כך היה שקדש
 חרס אחד משה בתחנה חמת והיא קבלתה בשחיקה ואכלת
 וכן המעשה לפני הרב משה קפסאלי ז"ל והחיר את האשה
 בלא גט וכתבו את הכתובהוסי פו וגרעו כאשר הוכשר
 בעיניהם ושנאו את הבתב למוהר"י קולון וכאשר שמע
 מוהר"י קולון זה המעשה אשר נעשתה התועבה הזאת
 בישראל כתב סמנה על הר"מ קפסאלי ושלחו לקושט' ודל
 פתשגן קנת מהבית אשר נכתב בשם מוהר"י ק בספר שאות
 וחשובות שלו סי פ' נ ו פ ד ו ז' **איש** היה בארץ
 עון אויב שמו וישם את כספו מעל כל השרים
 בחונות קושטאנטינא קריה רבתא מקהי חקתחא במילי
 ממוליותא קפחינהו בטעותא ויחמר מושב חלקים ושבתו
 בלב ימו החכמה לכבוד ולתפארת לפי קרח ליד שערים ומי
 כמוני מורה הפאים לתת ערמה לפתאים החרשים שמעו
 בינו בוועהים נלו גם נעו עברו כי זה האיש משה קפסאלי
 פפיל

סיפור רבני קושט'י

מכיל חללים רבים בקושט' עיר בת רבים להורות נתן
בנבו וכל רוח חין בקרב יודע בקרב כסילי עושה חנונים
עכ כן מני העיר חנני נערתיו ונשאן כי נדרשתי על ביטול
תורה עתה בחתי נסקל המסינה מחנני מכשוליו וכמרק
כלי הקדש מעבולי פיגולנו כאשר הרחוני מן השמים מפי
סופרים ומפי ספרים וטה כתב עליו • ויהי כאשר
הגיעו הכתנים להר"ם קפסחלי וקרא אותם בחר היטב
ויחר חף משה וישלך מידיו את הכתבי' על שלא דרש ומקר
היטב על דבריו וחייבו שלא בפניו ויכנס לבית המלכות
ויכתוב עליו מחמר מן המנך ההוגר למנך חנימנייה נחמר
שנס היחודים אשר בשם ישראל יכונה מהר"י קונון תשלחו
אותו חלי במהרה חושה א תעמוד ויבא חלי בשלשלת של
ברזל ואם לא העשו כן הנני שולח לכם את החיל אשר נמשל
לחית השדה ושכלה אתכם • ובהגיע הכתב אשר נכתב
ונחתם בטבעת המלך וקראו אותו חמרו יהודים שישיגחו
את הרב להקביל פני המלך בקושטנטינ' כי דבר המלך חין
להשיב והאיש יוסף זקן בת בימי' ולא יוכל עוד ללכת ולבא
כי חמר פן יקראנו חסון בדרך אשר הוא הולך ויחנו את
פני המלך לחמר שי שלח את בנו אחתיו והא יקבל עליו את
עון חביו וייטב הדבר בעיני המלך והשרים וישלחו את בן
הרב עם מלחכי המלך לקושט' ובבואו שם נתארח בבית
הר"ם קפסחלי ויחמול עליו וידבר חמו טובות והוסס לו
שם מטה ושלחן וכסא ומנורה וארוחתו ארוחת תמיד נחנה
לו מהת המנך דבר יוס ביומו כל הימים אשר נתישב שם
מפני טורח הדרך ואח"כ הוכיחו בפניו ואמר לו אך חביד
ידבר עלי כזבים ויכתוב לו מדורו' ח וחייב אחי שלא בפני
זלכו נח ונכחה בפני הרבנים האדירים אשר בארץ המה

סיפור רבני קושט' ה

ונרא' עם מי האמת ואז הוניהו את הרין לאמחו ושמוח משה
במתנת חלקו ועם כל זה לא שב מחרון אפו עד שכחב כתב
ונתן אותו לבנו ובזר עליו שיקרא את הכחב בפני חביו
וכחב עליו דברים שלא ניתנו ליכתב ואלה קנת מהדברים
אשר דבר משה אל מוהר"י קולון וז"ל חי נפשי ומי התורה
אני מחמיר כל כך בגיטין וקדושין שאם יאמרו לי שאדם
קדש אשה בלשונו של קולון אני אומ' שקדושיו קדושין משום
דחזויה לכלבי ושונרי ע"כ ת"ד ז"ל :

ויצת משה עבד ה' זקן ושבע ימים וכל מעשה
תקפו ובבורתו ואשר גדלו המלך הלל
הס כתובים בסיפור שולטאן מחמד * ואחריו ה"ר אליה
פרנס דמתקרי מזרחי ועוד לו המלוכה שישב על הכסא
וספט את ישראל והיה מיועני המלך מרוב חכמתו ורוב
שכנו וה' נתן חכמה לאליהו כאשר דבר לו ויהי שלום בין
שולטאן מחמד מלך התוגר ובין דימיטרי מלך המורומה
שנשא את בתו כמו שקדם חללנו בסיפורו ויכרתו ברית
שניהם וישלח המלך מחמד מתנות רבות מאבנים טובות
ומרגליות רב כיר המלך לדימיטרי חמיו מפני אהבת בתו
ויז גם כן שלח דימיטרי לחתנו ארבו ח' והוא סגור וחתום
בחותמיו חותם בתוך חותם וילו לשנוחו לאמר שלא יפתח
שום אדם את הארבו זולתי המלך בענמו וישלח לו כתב ח'
לאמר חן חן הגיע לי טובך ואסדך אשר עשית עימדי
להחיות את נפשי ועתה יקבל אלוני הברכה הזאת מיד
עבדיך נחש דורש שלומך וטובך דימיטרי ויחמה המלך
על הארבו שהוא חתום וסגור ויחמ' בלבו אלוני יש בו חבני'
טובות ומרגליות שהם קטני הכמות ורבי האיכות ויפתח
את הארבו ויולית משם טאפיט' י אחד קטן ויחר אף המלך

סיפור רבני קושיט

על המחנה הזאת ויאמר אל עמו האיתם מה שילס ליוזה
הערב שהוא מהתלבי לשלום לי עמפיט'י אחר לשחק בי
ויראה נהם את הטלפיט'י לכל שריו ועבריו והמה רחוק
תמהו חתו ולא ענו עוד ויאמר המלך לעמו הכינו לכם
גידה כי בעוד ז' ימים נקומה עליו למלחמה יען שלא
החשיבני לבלוס ויהי ביום השני וישב הר' על הכסא כמנהג
וישלח אחריו המלך החרר' ויספר לו את כל הדברים אשר
והראה לו את הטלפיט'י ויחבונן החכם בחכמתו הנפלאה
כי מה היתה לו ויאמר לו אדוני המלך שזעני כי איש חכם
וזמלך אדיר אתה לא לחנם שלח לך זה ומה אמרו אנשיך
ועבדיך ויאמר לא אמרו כלום ויאמר הרב זה המעט לא
יעריך אותה כל פסח וזהב וחבנים טובות ומרגליו שבעול'
שדדוני המלך שלח לו ממון והוא שלח לאדוני דבר לאגיל בו
מרעמו כי כאשר ילך אדוני כגוד ליד להביא או ילך במקום
חיות רעות וחשים זאת הטלפיט'י חמתיך ויריחו בו כל
מיני חיות רעות יגשרו אברים אברים ובזאת תבחנו יוליו
אותו במקום חיות רעות וילך איש משונתי נפשי המלך
ללון עליו וישכימו בבוקר וימצאו את החיות איברי' אברי'
וכאשר ראה המלך חכמת הרב שבח לה' חלקי ישראל ויאמר
ברוך ה' שהניח לי אחר ממלא מקומו של משה הזקן והיה
לנש

ש"ב

פעם שני אירע מעשה בחשפה של המלך
כי לא היו לו בניס רק בנות וכאשר
נחעברה אשתו חרה אפו עליה ויאמר לה רעי וראוי בפעם
הזאת חוס אה יולדת בת אחית אואך במרוב וכאשר שמעה
כך חס לבה בקרבה וסלחה בחשאי אחרי המילדת והגיד'
לח את כל הדברים האלה ויאמר ה' העוב בעיניו יעשה

סיפור רבני קוישטי' ו

ויהי בעת לרעה ותאמר לה המילדה אל תיראי כי גם זה
לך בת ותלד בת והיתה מפחדת מאד מצעל' ותקח המילדה
את הבת ותלך בהחכת אל מקום חסר ישחבון הנערות
ותחליף את הבת בצן אחד מבני הנשים היולדות לשאוב
מים ויבשרו את המשנה לחמר בן יונד לך וישמח שמחה
גדולה ומגדנות ומתנות טובות נתן לחמתו ולהאר ימים
וימלא את בן החשה לבת ותבך ותבך לחנשי מקומה לחמר
מי עשה לה ית המרמה הזאת ויבוקש הדבר וימלא ואלו
חבאנה שתיים נשים אל המנך ויעמדו למשפ' ותאמר האם'
החמת מדוני המנך חני והחשה הזאת ילדנו ביום אחד חני
ילדתי בן והיא ילדה בת ומרוב פחדה מצעלה ותקס בחור
היללה ותקח את בני מאנה ותמתך ישנה ותשכיבהו בחיק'
ועת בחה השכיבה אותה בחיקי ותקיס בבקר לכנס את
בני מטנופו והנה בת ותאמר חשת המשנה לא מדוני כי
היא בתה וזה בני וזאת אומרת לא כי זה בני וזאת בתה
ויהי כאשר שמעו השרים והסופטים את הדברים ואלו נאלו
מענה וירשיעו את הנשים והיו כל יום הולכים ונאים
למשפט ולא מלאו מעג' ויאמר המלך לנשים לפני השופטי'
והשרי' לכו אל אליה היהוד' יועני וכל אשר יאמר לכן תעשו
וישכימו בבקר לפני הרב בדיווח' המלך וכל העם נגב עליו
מהשרים ומהסגנים ומטס הארץ לשמוע חכמת הרב בזה
המשפט ויסדרו טענתם לפני הרב ויליו הרב להביא שתי
אשישות זכות ויפות ונקיות רק יהיו במדה ובמשקל
ובמשורה ויעבירו אותם בכף מאזנים ויעשו כן ויאמר להם
הרב שכל אחת תמלוך דדיה באשישה אחת ויעשו כן ואמר
שאלו אותם בכף מאזנים פעה שנית וימלאו את המלך
באשישה של חסת עם המרץ כבדה מחברתה ויאמר הרב

סיפור רבני קושט'י

אל אחת החשנה תני לה את הילד הנולד וקחי את בתך
 היא אמו ואל תפחדו מבעליך ולכי ומני חנוה עניך •
 וישמעו כל העם והשרים והסגנים את המשפט אשר שפט
 הרב כי נתן טעם בדבריו והביא בו כמה ראיות ובחנו
 דבריו כי חלב הזכר כבד מחלב הנקבה וראו כי חכמה לקים
 בקרבו לעשות משפט ומאותו היום והלמה היה זהוב
 בעיני המלך והשרים וימת זקן ושבע ימים ואחריו לא קם
 כמוהו ונתבעל המנהג • והוא ז'ל חבר ספר שאלות
 ותשובות וביאורים על רש"י ז"ל :

ולאחר

ימים היה תלמיד חכם חמר בקושט'
 וחזר לדת ישמעאל ויסוב את שמו
 עבד אל סלים אפינד'י • אמנם היה למחסה ולמחסור
 לישראל בעת נרתם ובעל מעליה' כמה גזירות קשות ורעות
 עד כי קרא על עמנו וגם במכתב שלח לעם בני ישראל
 לאמר וגם רשע ניוס רעה ופירש הוא זה הפסוק על עמנו
 כי הקב"ה עשה אותנו רשע כדי להגין על עם
 בני ישראל ביום רעה • וה'

יעשה הטוב לעמו

ישראל

חמן

ואחר הלמוד יאמר זה התוכחת שהוא מוסר

מהרב בעל שבע מוסר

אראה

יומי הוה מתרחק • והפועלים
 עללים • ובעל מבית רוחק • השוכר
 את הפועלים : נתון בו יגרי אכזרי • מתגבר כחש
 מוכלת • חנו לי מיגרי ויוגרי • שנים אומזים בטלית :

יגרי

יג

תוכח מהרב איה זיל

יצרי גזור חקשיב קולו • ויוצרי מזהיר לי אזהרות •
 מה יעשה חיש חשר חלה לו • כני ליוני גורות : אש
 חויר מים חדמה • כלס ביצרי דבוקים • ארבע יסודי
 גם המה • ארבע אבות נזיקים • ברמותי נפש כסוזה •
 מהיה מרה בחמריה • גם היה אחר יצרי הלכה •
 נערה שנתפתחה : רצתי לקום בהסכמה • יצרי
 יענני עלות • תישן על מטה נעימה • חפלת השמר
 עד חנות : הוכחתי על רוע נחמו • והוא בתוכחתו
 יקוץ • דוממתי לפניו כמו מי • שחזו קורדיוקום :
 מונ יצרי חין חני יכול • ברוב מענות ומינין • אקרא
 בתורת אל • כי כל כחבי הקדש מנילין : שמעתי
 ותרנש בטני • כעת על לצבי אעיר • יוס יטרוף
 נפשי שטני • הכונס נאן לדיר : על כי חין ידוי לחל •
 מלוק יצרי ראש פתנים • מה אעשה כי יקום אל •
 השוכר את החומנים : ואזכור לילי ויומי • חשים יוס
 מיתה לפניו • כי לא במהרה חוטא מי • שמחנמוטל
 לפניו : גה עצותיו מחסתיס • לרדוף אחר המותרות •
 יועץ קח חזקת הבתים • בורות שיחין ומערות : לא
 אבחר דירה תחתונה • מעץ ואבן בנויה • אקנה בת
 דירה עליונס • הבית והעליה : לבי אעיר מחנומות •
 אשחר חל ולא חלין • כי שוחרי על עולמות • יש
 נוחלין ומנחילין : נפשי ולבי שניהס • דרשו לאלקים
 בתשובה • ויאמרו כל ישראל • יש להם חלק לעולם
 הבא :

) כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמד כלם
 לדיקים לעולם יירשו ארץ נטר מעמי מעשה ידי להחפאר
 ויאמר המשנה ורבי חנניה בן עקשיה וקדיש על ישראל

פזמוני שאומרים קודם האדרא

ואחר זה יאמר האדרא וקודם האדרא יאמר

בר יוחאי • ינשחת אשריך , שמן שסון ממכריך •

בר יוחאי

מלכות בר יוחאי שמן משחת קדש , נמשחת ממדת

הקדש , נשחת לין נור הקדש , חבוש על

ראשך פארך • בר יוחאי

יסוד בר יוחאי מושב טוב ישבת , יוס נסת יוס

אשר ברמת בצערת ליריס שעמלת שם קנית

הודך והררך • בר יוחאי

נצה בר יוחאי עלי שנים עומדים , לימודי י"ז הם

לומדים אור מופלא אור היקוד הם יוקדים הלא

המה ירוך מוריך • בר יוחאי

הת בר יוחאי ולשרה תפוחים עליה ללקות בו מרקמי

סוד תורה כליליס ופרחים נעשה ארס נאמר

בעבוריך • בר יוחאי

גבורה בר יוחאי נאורת בגבורה , ובמלחמת אש דת

השערה וחרכ הולאת משערה שלפת נגד

לורריך • בר יוחאי

חסד בר יוחאי למקום אבני שיש • הגעת ופני

אריה ליש גם בלח כותרת על עיש תשורי ומי

ישוריך • בר יוחאי

כינה בר יוחאי בקרש הקרשים • קו ירוק ממד

חדשים שבע שבתות סוד חמשים קשרת קשר

סין קשריך • בר יוחאי

חכמה בר יוחאי יוד חכמה קדומה , השקפת לכבוד

פנימה (שלשים וששים) נתיבות ראשים

תרומה לת כרוב ממש ויו אורך • בר

כת

חפירת אלירן הנביא זיע"ל ח

כחד בר יוחאי אור מופלג רוס מעלה יראת מלהבים
 כי רצלה תעלומה ומין קורח לה נמת עין לא
 תשודך • בר יוחאי
 בר יוחאי אשרי יולדתך • אשרי העם הם לומדך ואשרי
 העומד ענ סודך לבושי מוסן חומיד ואוריך
 בר יוחאי נמשח משריד • שמן
 שמן מחבריד :
 (ואחר יאמר תפילת הנהו הנביא זיע"ל)

פרח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חר
 ולח בחשבון חנת הוא ענחה על כל
 עלמין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא כך כלל
 חנת הוא דחפיקה עשר תקונין וקרנין לון י' שפירן
 לחנהגא בהון ענמין סתימין דלח חתגליין ועלמין
 דחטובליין ובהון חתכסיותה מבני נשא • ואנת הוא דקסיר
 לון ומיחד לון ובגין דאנת מלגו כל מאן דחפריש חד מן
 חבריה מחלין עשר חתמשיב כיה כחיונו חפריש כך •
 וחלין י' סחיון חולין בסידרן חד חריך וחד קלר וחד
 בנוגי ואנת הוא דחנהג לון ולית מאן דחנהג לא לעילא
 ולא לחתא ולא מכל סערא • ליבושין הקינת לון דמנייהו
 פרמין נשמתין לבני נשא וכמה בופין תקינ' לון דחתקריחו
 גופא לבני לבושין דמכסיין עליהון וחחקריחו בשקונא
 דח • חסד דרועא ימונא • גבורה דרועא שמאלא •
 חפירת גופא : נלח זהו חרין שוקין : ויסוד
 סיומא דגופא חות ברית קדש • מלכות פה תורה
 טבע' פ' קרינן ליה מוחא חכמה חיהו מחשבה מלגו :
 בינה לבא ובה הלכ מבין ועל חלין חרין כתיב הנסחרות
 לנ' מו

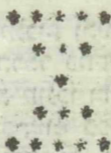
חֲפִיצַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיאִי זִיעָא

לְה' כָּתַר עֲלֵינוּ אִיהוּ כָּתַר מַלְכוּת וְעֲלֵיהּ אֲחִמַר מַגִּיד
מִרְחֻשֵׁי אֲחֵרִית וְאִיהוּ קִרְקַחְתָּא דְלֵא מִנַּח תְּפִילִין מִלְּבוּ
אִיהוּ יוֹד הָא' וְאִזוּ הָא' דְאִיהוּ אֲרַח אֲנִיכּוּת אִיהוּ שְׁקִי דְאִילַנְג'
בְּדִרְעוּי וְעַנְפוּי כְּמִיּא דְאֲשְׁקִי לְאִילַנְג' וְאֲתִרְבַּח בְּהֵוֹא שְׁקִי
רְבוּן הַעוֹלָמִים אֲנִת הוּא עֲלֵת הָעֵלּוּת סַבְתַּת הַסְּבּוּת
דְאֲשְׁקִי לְאִילַנְג' בְּהֵוֹא נְבִיעוּ , וְהֵוֹא נְבִיעוּ
אִיהוּ כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא (אֲבַל) בְּךָ לִית
דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא מִכּל מַה דְּלֵגַלּוּ וְלִבְר וְכִרְא' שְׁמִיּא וְאֲרַע'
וְאֲפִיקַת מְנַהוֹן שְׁמַשׁ וְסִיְהֵרָא בְּכַכּוּסִים וּמוֹזִי , וְבִאֲרַעַת
אִילַנְיָן וְדִשְׁאִין וְגִנְתָּא דְעֵרָן וְעֵישְׁבִין וְחִיּוֹן וְעוּפִין וְכוּנִין
וְכִנִּי נִשָּׂא לְאֲשְׁתַּמּוֹדֵעַ בְּהוֹן עֲלֵאִין וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן
תַּתְּאִין וְעֲלֵאִין וְאִין אֲשְׁתַּמּוֹדֵעַן מְעֲלֵאִי תַתְּאִי וְלִית בְּךָ
דִּירַע כֻּלָּל , וְכִרְ מִיּוֹךְ לִית יִחִידָא (ס"א יִחִידָא) בְּעֲלֵאִי
וְתַתְּאִי וְאֲנִת אֲשְׁתַּמּוֹד' אֲרוֹן עַל כֻּלָּא וְכֵל סְפִירָן כֵּל אֵד אִית
לִיה שֵׁס יִרְיעַ וְכֵהוֹן אֲחִקְרִיָּאוּ מְלַאכִיָּא וְאֲנִת לִית לָךְ שֵׁס
דִּירַע דְאֲנִת הוּא מְמַלָּא כֵּל שְׁמַהֲן וְאֲנִת הוּא שְׁלִימוּ דְכֵלְהוּ וְכֵד
אֲנִת תְּסַחֲלַק מְנַהוֹן אֲשְׁתַּתְּרוּ כֵּלְהוּ שְׁמַהֲן כְּגוּפָא בְּלֵא נִשְׁמַת'
אֲנִת חֲכִים וְלֵאוּ בְּחִכְמָא יִרְיעַת אֲנִת הוּא מְצִין וְלֵא מְצִינָא
יִרְיעַת לִית לָךְ אֲחֵר יִרְיעַת אֲלֵא לְאֲשְׁתַּמּוֹדֵע' תּוֹקֶפֶךְ וְחִילְךָ
לְכִנִּי נִשָּׂא וְלֵאחֲזָאָה לּוֹן אִיךְ אֲתַנְהִיב עֲלֵמָא בְּרִינָא וְכִרְחֵמִי
דְאִינוּן זָרַק וּמִשְׁפַּט כְּפּוּס עוֹבְדֵיהוֹן דְּכִנִּי נִשָּׂא דִין הוּא
גְּבוּרָא מִשְׁפַּט עֲמוּרָא דְאֲמַלְעִית זָרַק מַלְכוּתָא קְרִישָׁא מֵאִנִּי
זָרַק חֲרִין סְמִכִי קְשׁוּט , הִינּוּ זָרַק אִוּחַ בְּרִית כֻּלָּא לְאֲחֲזָאָה
אִיךְ אֲתַנְהִיב עֲלֵמָא אֲבַל לֵאוּ דְאִית לָךְ זָרַק יִרְיעַת דְאִיהוּ
דִין וְלֵאוּ מִשְׁפַּט יִרְיעַת דְאִיהוּ רַחֲמֵי וְלֵא מִכּל

אֲלִין מְדוּת כֻּלָּל :

ספור שלמה בן דוד

מעשה נורה משלמה מולכו

דירה

בשנת רפ"ד לפ"ק בא לעיר רומה איש
 אחד מחרן מרחקים ודוד הרחובני שמו
 ועשה עלמו נבזים ואמר כי הוא סר הבש של מלך המשיח
 והלך ודבר עם המלך פורטוגאל והושיך עמו מנין לדבר
 בערו כי לא היה יודע לדבר חלם בנשון הקדש ונכסון
 ערב ואמר למלך פורטוגאל כי ה' שלחו נבזים על עמו על
 ישראל ועשה נלכה נא קושטאנטינא ונלחם עם סונאן
 סונימאן החוגר ונקם את כל ארנו וירו זך בואת ירושלים
 וכל סביבותיה יהיה ברשות ארוני משיח חנקי יעקב
 וישמח המלך פורטוגאל ויקוד וישתחו לזכריו ויסלח לו
 אל הכומר הגדול אשר לו לנסותו בחירות ויחמינו
 האנוסים לדבריו ויסע החיש הלוך ונסוע ובכל המקומות
 אשר יחנה שם יכבדוהו ויחמינו בו ויעש דגלים מעשה
 חושב וכחב עליהם שמות הקדש ועוד הולית להם מנן
 כתוב עליו שמות הקדש ואמר להם שהזו מנן דוד מלך
 ישראל וכו' היה לוחם מלחמות השם ואמרו שהזו עד היום
 גנוו בק"ק בית הנסח של עיר פלוניא והיה מהענה
 ששה ימים וששה לילות רלופים ויהי בהיום דוד הרחובני
 שם העיר ה' את רוח בחור אחד שהיה מסופרי המלך
 היו נבזים

ספור שלמה מולכו

היושביו ראשונה במלכות והיה יפה תואר ויפה מראה
והיה נזרע ישראל והרהר בתשובה ויזל חת צער ערכו
ויסוב חת שמו שלמה מולכו ואזר שהיא הצפית ודוד
הראשני נבית שמו ובהמולו צער עורלתו נחה עליו רוח
ה' רוח חכמה ובינה רוח עלה וצבורה רוח דעת ויראת ה'
וה נתן חכמה לשלמה ויחכם מכל הזרם והיה דורש
צרכים בערו' איתלוי'ם בפני הכומרים נגד דתם והיה
מדבר דברים סתומים ומתומים בתורה שבכתב ובתורה
שבעל פה מהם על דרך הפשט ומהם על דרך נסתר דברי'
מתעוררים אשר לא נשמע כמוהו וכל פסוק שהיו שואים
חומו היה דורש עליו כמעט מ'ט ענין עיקר ומכר
ספרים הרבה על דרך הנסתר ובכללם חובה' לידו
קונטרסים א' כולו אומר הדוש על עניני הנוי'ן שבערשת
בהעלותך דברים סתומים ומתומי לא יוכל השכל להבין
יוס אחר שאל לו נער אחר שיאמר לו חובה פירוש על
פסוק בדרך ה' יוס יוס ואמרו שאזו ה'וס כולו היה מפרש
פירושים מהם על דרך הפשט ומהם על דרך הנסתר על
דוקו הפסוק כי לא יכלו נשוא איתו ויחמרו עליו רבים
והאמינו בו הנרלים יותר מן הימורים וכולם מבקשים
לשמוע את חכמת שלמה וישלח ספרים אל כל מלכות
מלכותו דברי שלום לחמר וזה פתשמן הכתב אשר נכתב
בשם המלך שלמה *

מורי

דבדבי עמודי גולה יודעי דעת ומבני
מדע טובי מראה לפני שונן מעונה וחשר
כח בהם לעמוד בהיכלא קדישא קשורין בקשרא דשבעים
אנפין דחוכא דחיי אורייתא למיהוי חגיגתא דשם וטורה
שילאה וסחור דחור דקרתא חורבא דנזכי למחוי בבניינא
ושלמה

ושלמה רבת על כורסיה דמלכא מתימח אינון זרעא דבריד
חלהא מן שמיה

דמו

אזנכס לשמוע דברי תולעת ולא איש חוטר
מנוע בני גליזינו שינח מארץ בעלי ריבנו
ישב ציטר ובמדבר במקום שזור הין ורדרר . עס רעה
וסס רבן כי עזבוהו חביו ואמו הך בלשכיס ואין נוגה לו
פקיד בנילות על תסכנו חיוה הדרך יחלק חור דרעת שמר
מקומו מכשור חרות פריץ . ללכת במעגלות אל נדרוש
ממנו חכמה ולשמוע דברי המת וישיש ענ לנו דחנה ויגון
בכל עתותיו להשיב נפשו מיני שחת נחור בחור החיים
לחוק בימין חלו' קילהשליך ממנו שמהל בנרות לו יריס לו
קול עד הרמס ואזר קרוש לעשות סוכת שנוס כי עוב
לחסות בה מצעוח צנדי ציס כי הס תניניס ויחברו ו וז
מעולס יעמוד ראו והאזינו זאת הצו גדול לחלקינו נחוס
שלמה אשר אזני היום בחרוס מפוש ביר ממ ה הקצ"ה ע"י
עברו דוד

וזה

ענין הנורמה אשר ראה שלמה . הלכתי
דרך בוגרה אזני לכדי ואין איש חתי כי כן
לויזי . וביום החמישי לנטיעתי ראיתי המקום מרחוק
אשר הוא לנו למכשול על כן חטאתינו אשר חטאתנו לה'
חלקינו ולא חנינו פניו לשוב מעינינו לשמוע בקונו
ולתשכיל בלמיתו ונשחתי עיני לשמים ובכיתי בכי גדול
על עוני ועל עון בני עמנו יפתחתי פי נגד שערי דמעה
ואמרתיו ה לבבות עד חתי אתה לה תרחס חתי ירושלים
וחתי ערי יאורה עי כל הדעית אשר עשו השונאים בקרתא
הזאת להגד לנו ולזרותינו מארננו כי בחשתינו ובצונו
אבותינו ירושלים ועמד לחרפה נכלל סביבותינו ועזר

ספור שלמה מולכו

שמע אלקינו אל תפלת עבדך ואל חמוניו להיות פתוחה
האזן הקדושה חבן אחס אשר נבט לפני כהניך הקדושים
להלבישם זרק וישע להלמיח קרן נמשיחך ממחול נא עון
ארבך ועון בניך בני ברתיד אשר נשבעת לחבותינו מימי
קדם והאר פניך על מקדשך השמש למען ה' ולמען שםך
הנקרא על עירך ועל עמך • חרין חני מדבר ומתפלל
בדברים הזנה ועיני כמעין המחבר ועוצני כחי ונשמה
לא נשאה בי ונשמוקתי והתפללתי מנחת ערב נשדה
קודם כניסת העיר ובהגיען לברכת גואל ישראל שמעתי
קול מדבר באזני והיה מהרבי שלי ויאמר אלי והיה ירשה
שעיר אויביו ובברכת מקבץ נחמי עמו ישראל שמעתי גם
בן אוחזי הקול ואמר וישראל עושה חיל • ובברכת מלך
אוהב זרקה ומשפט שמעתי לעת חמוט רגלס • ובברכת
משען ומבטח ללריקים שמעתי ועל עבדיו יתנחס •
ובברכת בונה ירושלים שמעתי לי נקס ושלס • ובברכת
מלמיח קרן ישועה שמעתי והיה ארוס ירשה • ובסוף
תפילתי נכנסתי בקרתא והלכתי בבית של בעל מחנה
ונתתי לו הסוס והבגדים החמודים שלי ואמרתי לו יש לי
בארץ הזאת אהובה אחת אשר אהבתי אותה מימי עולם
ושנים קדמוניות ונפשי קשורה בנפשה ואביה ואמה שמוה
במסתרים ואי אפשר לי לדבר עמה אלא כמתנכר בבגדי
דלים ועניים החוזרים על הפתחים תבקשם לי ואנה ויעש
כן בעל המחנה • ולבשתי הבגדים והחזרתיו וזיו פני לשחור
וקשרתי בגדי פשתים נואים ומטונפים בשמן על רגלי •
וקודר הלכתי נבוה ומלל אישים כאיש מכאובות וידוע
חולי אשר אין בו מחוס ועברתי ברחובות העיר עד
הגשר אשר על נהר טיכיר'ו קרוב למבצר האפיפיאור ששס

ספור שלמה מולכו ד

הדלים והחולים וישבתי בחוכם כנגוע מוכה לקים שלשים
יום לחם חמורות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי :
ויהי בסוף השלשים יום בעשירי לחדש הגוים שנים עשר
הוא חדש אדר שנת ר"ץ דבר אל הנער בחלום לילה וחדדתי
נפלה עלי והנה הזקן אשר ראיתי בחמילה במראה בא אלי
ויאמר בני עתה באתי להבינך את אשר יקרה לעמים
אשר אתה בקרבם בא עמי לחרבות ירושלים אשר היות
שם בראשונה : ויקמני והוליכני אל מקום שני ההרים
אשר הם בארץ הלזבי בין הר גיון ובין ירושלים ובין לפת
ודמשק שכבר ראיתי אותם בחזיון מאז ורמות על חותמי
על שני הלמרי"ם אשר בשמי ובכינויי • כי מיום שראיתים
שמחים על חותמי לאות ומאלה שני ההרים הימני אשר
ממול לפת ודמשק הוא הקטן והשמאלי אשר ממול הר גיון
וירושלים הוא הגדול ובהיותינו שמה העמידני על רגלי
על ראש ההר הימני : ויאמר אלי שאנא עיניך אל מול
ההר השמאלי והגדת לי מה אתה רואה • ואומר רואה
אני האיש לבוש הצברים לבנים אשר בידו המאזנים ועליו
האיש הגדול ממני לבוש צברים יותר לבנים ומשוכים אשר
ראיתי בחמלה והאיש אשר בידו המאזנים הוא על ראש
ההר ועליו האיש השני כאשר במראה הראשונה וצברתי
עמו נתקרבו ההרים וישאר האיש הגדול בין השמים ובין
הארץ ממעל לראשנו • ולהיותי בהר הקטן גבהו רגלי
האיש אשר על ראש ההר השמאלי עד היות ראשי בין ברכיו
ויאמר אלי הקן פתח פיה ודברת אליו ושאל ממנו מה
יהיה משפט האומה אשר לקחתיך משם אמרתי לו איך
יוכל עבד אדוני לדבר עם אדוני זה שאיני כדאי כי מה
אני ומה חיי ומה פועל צדק ויושר ירי לבא להסתפח לדרוש

ספיר שלמה מולכו

מלפני ארוני זה קטן או גדול • ויאמר אלי האיש אל תירא
שכוס נד בני שכן ממני ומתנה כי על זה באתי וחקוד
ומשחמה ספיס חרנה ואומר היום יורע עבדך כי מלאתי
מן בעיניך ארוני ידבר נח ארוני דבר בחוני עבדו ויניד
לי משפט החוזה אשר הייתי בחוכם על הגשר • ויען
ויאמר לי זה הספר הכתיב בו רעמידות לבא על כל הרעה
אשר נעשת • דבר לזקן וינידס לך ויתן הספר ביד הזקן
ומי יתן והיה לי רשות לכחוב מרשים הכפר ההוא ויקרא
בו והחזירו אליס ויאמר לו האיש לך והגר לנער אשר
אתד מה שקראת • ויהיני בירי ויאמר נכה למקום
שעירת בו והלכני עד הגשר וישבתי במקומו כבראשונה
וכהיותי שם נשזחי עיני וראיתי חיה אחת גדולה ודמות
לר כנף כנף יעופת על הארץ מגוונים הרבה והיא עולה
מים המלח • ותבן על המזל אשר מצד הגהר ואומר
לוקמה זהת ארוני • ויאמר אלי היא אס התנינים
הגדולים היו דב בכרתי היס וברוס שמה הגורס זנות לבני
אדם והיא מהבלת נח זקן כל בשר וצנסוע העוף הזה
נפחחים ארובות השמים ו האיס גשמים על כל המקומות
שהוא יעופף עליהם ולולי רברית אשר נחן חלקים בינו
ובין כל בשר בהיותם המאים בלרן יחזור העולם לתוהו •
ובעומדי עוד ראיתי עולה דמות עוף קטנה בערך
הראשונה מגווי חיוור יפה עד מאד והיא עולה מהיס
הגדול והנה למעלה מת דחה ואומר מה חלה ארוני •
ויאמר אלי זה חיה שדי היושבת על האבנים המופלאות
המשוקעות בחכום שמהם יולאין מים מתוקים וגשמי
ברכה וחיים וכל טוב • ושם לפרים יקננו להיות דרור
בלרן ולהשבע לאדם מפרי מעשה האל והיא תמיד כנגד

ח ספור שלמה מולכו

העוף העולה מים המלח לשביר כחה : וזחת שניהם
חיות קטנות עם גדולות • ובזמן שאלקים שופט זה ישפיל
זה ירים הם שופט בדין ישפיל הקטנה ואם ברחמים
ישפיל הגדולה : ועתה ירומן יחד לעשות לזקה ומשפט
לזקה עם ישראל ומשפט עם כל העמים כי כוס ביד ה'
לעבור על הארץ ישחן יושבי חבל : ועמם כל רשעי ארץ
לרשפיל כל הרגלים ולהרים קרנות לדיק : ארץ הזקן
מדבר עמי ונפל נולח החיה הגדולה : ורוח סערה נוססה
בה ויפץ אותה ונשברה בנונה אחרת כנונה עורבים אהת
הראשונה שהיה ממנה גוונים • והיו קולות וברקים
כיום גשם • ובעוף הקטנה לא היו חנוף ולא נסיעה :
והברקים היו רדדים מן השמים היו מצדילים בנינו ובין
החיות ולמד גדול ורעה גדולה נפלה עלי : ואקרב אל
הזקן אשר עמי ואמרתי הלא השמים לא כו לדעת רגוני
של בורחם ולונה גבר נאלח ומלוכלך בכל מיני גיעול
ורוע פועל כמוני אדע • אונם רחמיו הרבים על כל
יצוריו ולא ישלם להם כמעשה ידיהם כי אל ארך חפיים
הוא ובעל הרחמים נהרא : אלא ארוני הגד לא לעברך מה
המראות הגדולות והנוראות האלה כי ידעתי כי חין
נסחר מנגד עיני ארוני שראה הכל כחוב בספר אשר ביד
האיש הדובר אלינו בהררי קרש • ויגדל נא הסד ארוני
אלי להטיב חסדו עמי כמו מעשה מיום הברית עד עתה
ויען לי ויאמר דע בני כי העוף הגדול אשר אשר ראית
הוא מראה על רעש ומבול המבול יהיה בארץ הזאת ובארץ
אחרת מלך נפון אפסי ארץ והרעש בארץ מולדתך כאשר
החיה למעלה מן הארץ יהיו המים על הבתים ונולות
החיה שנפלו ממנה על כלבול יושבי חבל הם בהם • ועל
כלבול

כפור שלמה מולכו

בלבול הבורחים מן הרעש והמבול והעוף הקטנה שוחה
מנמטלה לחברתה צה להגן על כל יושבי המרץ לקיים
הברית אשר נשבע אנקיס מעבור מי נח והנסיס האלה
יהיו לך לחות ואל העמוד במקום הזה והיה בעבור מי
המבול תחזור פה ובימים ההמה יהיה הרעש במנכות
פורטוגאל ובהיות המבול ברומה יהיה גם כן בלפון
והברקים היורדים מן השמים שהדילו בינד וזין העופו'
מרחיס כי חמר המבול ירחו שני ככבים גדולים אחד על
המבול והיו סס העופות . והשני על המקום הגדול
היושבת בחגוי סלה מרוס שבחו והיה לכל כוכב וכוכב ונב
גדול מנוונה ארנונה והיו לעיני יושבי רומה ימים מספר
וכנס יתנבחו עליהם . והכוכב הנראה על המקום יורה
שס ילין בכי גדול על המקום ועל כל עריה שאם במערבו
של תורנמה כי יהיו ירשה מהויציו . והכוכב השני
יורה שוחת לא אהיה עולמית אלא הישראל עושה חיל
להיות לבקר רינה . והפחד כי פחדת מהברקים מראה
כי בזמן שירחו שני הככבים לעיני העם עתיד לעבור פחד
גדול עליך כי יבקשו פושעי עמך לחמת את נפשך אך
אל תפחד כי לא יוכלו : ומחוחו הזמן עד שבעה חדשים
כי ימלאו לך שלשים שנה לקבל דרגין עילין חרי ומד
ללבוש בגדי שס חמת אשר הערה נמות נפשך אז יהיה
לך רשות ללכת אל המקום אשר ידעת : כי על זה
העברתיך מארץ הוגרמה וגם ידעת רעש מלכות פורטוגאל
ומבול אשר בלפון על מה בהים . ועתה אני הולך לראות
חלוח עכרון ומרוס כי בהיות בעפרון עוף רן יהי מחנה
בחונה לשוכני עפר לרנן על אילנות לחיי ואז יכלו
הנשמות שבגוף ורשעים עוד אינם לזולל סביב בדברים

כפור שלמה בולכו

העומדים ברומו של עולם : והמלך חיוקיים יהיה ח"ו
 ורס ברוח רוח ורשמח קריטא דהוא מקלח דבירי יעקב
 להטען ענוי גריקיא דעמח דקרח לון חרס ולזו יחמרו
 ברוך ה' היום חסר נתן נדוד בן חנס . ההוא יומא יומא
 חרס דרוח יודע לה' ובההוא יומא ממש חנוח על מלכת
 משיחת רוחא קריטא רוח חכמה ובינה לאמליה על עמא
 רבה למהוי לעדן רמסא נהור לאנהרא לילית : לבתר
 יתערוז מעפרע מחוי עלמא ויתחדש בקיומא שלים חיון
 שטן וחין פגע רעוה' הניח לעמו : ויהי כאשר כלה הזקן
 כדברים האלה ויקץ שלמה ויפרש כפיו השמים ויאמר
 ה' אלקי ישראל מודה אני לפניך שעשית עמדי חסד היום
 למען רחמך הרבים ולא בברקי ולמען חסדיך ולא בזכותי
 כי מה אני להודיעני דבר גבוה אשר עליו שומר אלה הכל
 על יד טובך הגדול לגמול לחייבים טובות שבמלחתי היום
 לא כמעשה ידי כי אם בצדקתך אל חי כי ראיתי מה
 שראיתי וחננל נפשי ברוך אתה ה' הגומל לחייבים טובו'
 ואחר כך דרש להם על פסוק כח מעשיו דרוש נפלא וכלל
 בו כ"ח עתים של קהלת ופירש אותם על דרך הגמול
 והחננה על מיחמו שירינו אותם לשריפה אם יגרום החטא
 ורמו להם הקץ מפסוק ויאמרו ח"י א"ל ח"ו ח"ב
 ח"שמים שהם חמשת אלפי' כנגד חמשת אפים שנה אנהנו
 ע"ל אחינו עולה בנימטרוה' הק"ץ רונה לומר בשנת
 חמשת אלפים ור"ץ יבאל אחס חס יש להם זכות ואם לאו
 בשעה . ומזמן המראה עד עבור שבעה חדשים ימלאו
 לו שלשים שנה לקבל דרגין עילאין חרי וחד ואז יהיה לו
 רשוח לעשות חמשהו זכה וזכה נחננה ואמר להם דברים
 רבים שתומים ותתומים הלא הם כחוננים על חסר דברי

ספור ר' יוסף דילה ריינה

הימים ליוסף הכהן השני • ויהי אחר הדברים האלה
ויהי כמשלש חדשים ויולשינו העברים אחר רבי שלמה
מולכו לפני המלך והשרים והצדק קיר קרלו חרה אפנו
עליו וילכו המלך לשומרו בשביל שהיה רובש ברבים נגד
דתם ויאמר הקיסר הוציאוהו וישרף ולאחר שלשה ימים
מלאוהו ויביאו אותו לפני המלך וינו פעם שנית לשורפו
ויאמר הכומר להשים רסן בלחיו כי אמר שמה לוחש
בכשפים או יאמר איזה השבעה ויברח וכך היה וישימו
לו רסן בלחיו וישליכוהו על העצים אשר על האש ויאסוף
בשמתו ואת דוד הראובני שמו אותו בצור וימת שם •
וככל זאת לא שבו הגת העם מלהאמין בו כי העידו עליו
אנשים חכמים ונבונים שגמר בבחו אחר השריפה שמנה
ימים והולך בכל שבת ושבת לקדש בבית ארוסתו בגליל
העליון ועדין מאמינים בו כמו שאירע בזמנו :

ש

ראיתי בהונטרים כתובת יד נושן
שהעתיקו אותו ג"כ מקונטרס ישן נושן
ומעושן אשר מלאו אותו בגנוי הספרים אשר בלפת חוב"ב
עכתיבת יד הר' יהודה מאיר ז"ל חלמידו של ר' יוסף דילה
ריינה כי שם היה עמו בשעת מעשה הגדול אשר עשה
כשהיה בארץ הגליל הוא נפת חוב"ב שנחן אל לבו לפכור
ולהביא הגאולה וכמדומה לי שהיה מזמן קדמון מאד לפי
שלא נודע מאיזה זמן היה זאת מעשה והרמ"ק ז"ל הביאו
בספר הפרדס וגם יצאתי בחוב בין כתבי שבת ויקר
גדולת האר"י ז"ל כי פעם אמר נחגלגל בכלב שחור ובא
לפני האר"י ז"ל ויבך ויתחנן לו להשיב לו מרעתו ולתקנו
לפי שהיה משתמש בשמות הקודש וראיתי להעתיקה פה

כפור ר' יוסף דילה ריינה ז

כדי לסומך משיח למשיח אף על פי שאמרו חז"ל כי אין
מלכות נוגעת בחברתה ז"ל

בעשה

גדול ונורא מן יוסף דילה ריינה שהיה
חדש גדול וחכם וצדיק בחכמת הקבלה

מעשית והיה יושב בחרץ הגליל הוא נפת תוב"ב והיה
היום ויתן חל לבו לפלור ולהביא הגאולה ולהעביר משלש
זרון מן הארץ והנה היו נו חמשה תלמידים אשר היו עמו
יום ולינה לכל בקשתו וגם היו בקיאים בחכמה ההיא כמו
שלמדו ממנו ויאמר אליהם בני הנה נתתי אל לבי לדרוש
ולתור בחכמה אשר נתן לי האלקים כי אין טוב לבלות
ימינו בלי חושלת ולא להנס חנני אלקים מוחלת החכמה רק
לעשות נחת רוח ליוצרינו להעביר רוח עומאה והגלולים
מן הארץ ולהביא משיחנו ויפרקנו מלרינו • ויענו חמשה
תלמידיו כלם פה אחד ויאמרו ארוננו מורינו ורבינו הננו
מוכנים לכל אשר תלוננו וכל אשר תחפוץ נעשה כי ה' אקיד
עמך ומנחנו עבדיך ותלמידריך ועשה ככל אות נפשך •
ויאמר אליהם אם כן זאת עשו הסהרו ותחליפו שמלותיכם
והיו נכונים לשלשת ימים אל חגשו אל אשה והכינו לכם
לדה כי ביום הב' נגח הסדה ולא נשוב אל בתינו עד התנחל
בני ישראל איש נמלטו בארץ הקרושה בעזרת נורא עלילה
ואשר לו הכח והנוחן ליעם כח בימינו ה' נאדרו בכח •
ויהי כשמוע התלמידים את דברי רבם קמו בזריזות ובחזו'
גדול וללבוש צברים נקיים ויטהרו ויחליפו שמלותם ויקחו
צידם לדה ומזון פת נקיה אשר עשו אותו בטרהרה ולא נגע
בהם אשה ויבואו אליו ביום השלישי והנה גם הוא נלכ
לברו בבית מדרשו בהרושה וצטהרה גדולה וצפרישות
גדול מחבורד וראשו בין ברכיו והי' בצואם הרים ראשו

ויאמר

יה

ספור ר' יוכף דילה ריינה

ויאמר אליהם בואו בני ברוכי ה' ויאלי נועם ה' אלקינו
ענינו יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ירינו ויסכים עמנו
הקב"ה ויעזרנו על דבר כבוד שמו ויענו ויאמרו אמן כן
יאמר ה' ומפץ השם בידך יללח אחר הדברים האלה
לקח ר' יוסף הגו' כל מיני מרקחות וקסת הסופר במחניו
ויאמר אליהם קומו נגז' וילאו ויבואו אל מירון ויבואו על
קבר הרשב"י וישתטחו על קברו וילינו שם כלילה הוא
וכל הלילה לא ישנו רק שינת עראי ויהי לעת הבקר מעט
קודם עלות השחר נחמנס ה"ר יוסף ויבא אליו בחלוס
הרשב"י ובנו ר' אלעזר ויאמרו לו למה תכנים ראשך במשא
כבר אשר לא יעלה בידך וכונתך רלויה אם יעלה בידך ולכן
הזהר והשמר מאד על נפשך : ויאמר אליהם אל אלקיים
הוא יודע כונתי ורחמנא לבא בעי ויעזרנו על דבר כבוד
שמו המחולל ויאמר לו ה' אלקיך ירנך ויהי בבקר הלכו
לעיר סבריה וילכו בשדה ויבואו אל היער אשר אילנות
הרבה וישבו שם כל היום ההוא ולא פסקו מגירסא
ובהענית ולא היו מסתכלים ולא רואים שם שום אדם ולא
בהמה רק עופות השמים והיו עיסקים בצירוף שמות
הקדש וביחודים הנודעים להם בקדושה ומורא גדול והיו
הולכים בכל בקר למנוח בים סבריה כ"ו עבילות רנפות
כנגד שם ההוי"ה והיו מכוונים על כל עבילה ועביל' לדרוף
ויחוד הנודע להם כמשפט הזה עשו שלשה ימים רנופים
ושלשה לילות בתענית לילה ויום וכלילה לא היו אוכלים
שום בעל חי לא בשר ולא דגים לא יין ולא שכר ויהי לעת
ערב בעלות המנחה ויקס ר' יוסף עם תלמידיו ויתפללו
מנחה בקול ערב בכונה גדולה ועיניהם סגורות וכשהגיעו
לשמע קולנו אמרו ענינו ובמקום שהיו מזכירין שם ההוי"ה

כפור ר' יוסף דיקה ריינה ח

בכינוי חרות הם היו מזכירים את השם הגדול בכחצו
בנקודות הידועות ויחודין הנריכין והרבה והפליד בחפלי
חרונה ובהשבעות גדולות נכל מלאכי עליון הנודעים חללו
עד שנסוף חמר ההוי' בנירוף שס"מ"ב ענינו בעת
ובעונה הזאת ובכח השם הגדול הזה השביע לחליהו
הנביא שיבא מיד חליו בהקיץ וידבר עמו ויורה אותו את
אשר יעשה כדי להביא מחשבתו לפועל וגמר חפלתו ונפלו
על פניהם בנפילת חפים ומיד חמרי נפילת חפים והנה
חליהו הנביא בא במרונה ובפתע פתאום עליהם נגלה
ויהמר חליהם הנה עתה בחתי ומה חעשה לכם ומה
בקשתכם אשר הפערתם בחפלה ויוקסר יוסף על רגליו
הוא וחלמידיו וישתחו חפים ארצה ויאמרו שלום לאדונינו
אבי חבי רכב ישראל ופרשיו נביא חמת קדושה' מנשר
טוב משמיע ישועה אל נח ירע בעיני חדוני כי הפנרתי
להביאך אלי כי גלוי וידוע לפני חלקינו כי לא לכבודי
ונענמי הטרחתי עליך רק קנא קנאתי לכבוד קב'ה
ושכינתיה ואתה לך ראוי לקנא קנאת ה' נבחות כי כך
חומנותך ולכן תפוג נח תחינתי לפניך והראנו הדרך אשר
אוכל נכבד ביה סיטרא חומרא ולהגביר ולחזק סיטרא
דקדושה ויען חליהו הנביא ויאמר לו דע לך כי הדבר
אשר חתה חושב לעשות כבד ממך הדבר ולא יעלה בידך
כי בעונות הקליפות וסמ"ל וסיעתיה גברו מחר ולא
חוכל להם כי לריך חוספת טהרה גדולה ופרישות גדול
ולהבדל מענייני העולם הזה ולהוסיף סיגופים וטבילות
כי לא חוכל להם בלא זה חולי יפגעו כך ויויקוד חבל דע
כי כונתך רנזיה חס חונתא מחשבתך לפועל אשריך וטוב
חלקך חבל ענתי הוא חלל לך פנ יפגעו כך ס"מ וסיעתיה

ספר ר' יוסף ריקה ריינה

כי לא תוכל לו : ויען ר' יוסי ויאמר אל נא ארזני א תרפה
את ידי וחוקני ואמלני כי נשבעתי לא אשוב אל ביתי עד
אביא לאור ואקים שכינתא קדישא מגו עפרא ואתה גם
אתה ברוך ה' תן ירך עמנו ובורני כדת מה לעשות ועלי
המנוה לשמור את כל אשר יצוה ארזני את עבדו ואני מוכן
ומזומן ליוס ר נפשי ורומי למות לכבוד קודשא בריך הוא
ושכינתיה אך יבא נא דברך מה נעשה כי עליך עינינו
ויהי כשמוע חניהו הנביא את דבריו כי הוא חרף נפשו
למות לכבוד קב"ה ושכינתיה אז אמר לו מה אוסיף לדבר
אלוהיך עוד ואם יעלה בידך ותוכל לעמוד נגד ס' מ וסיעתו
ותשמור את אשר אנכי מצוך היום אשריך וטוב חלקך
ונעים גורלך • ועתה זה הדבר אשר תעשה אתה ותלמיד'
תשבו בשדה רחוק מן הישוב כאשר ישבת עד עתה ולא
יראה ולא ימלא עמכם מאדס עד בהמה ותשבו שם כ"א
יום ולא תאכלו ולא תשתו רק מלילה ללילה ומאכל שלכם
יהיה לחם ומים לבד ולא תאכלו לשבעה רק כפי אשר תרעו
בעמכם שתוכלו לחיות וכל לילה תמעטו מעט באכילה
עד שתרגילו עלמכם באכילה מעט מזער ותרגילו להריות
בשמים קטנין שיהיה החומר שלכם וך ונקי ותוכלו לסבול
מראות מלאכי עליון אשר תוריד אותם לדבר עמך וכן
בכל יום תעשו כ"א טבילות כמנין שם אהי"ה וצטוה כ"א
יום תעשו הפסקה ותקבלו חגיגות שלשה ימים רגופים
לילה ויום ובכל יום תעשו כ"א טבילות כמ"ל וציוס הג'
אחר תפלת המנחה הזכיר שם הגדול שם בן מ"ב שאתה
יודע עט הרופים והכונות שלו ותזכיר השם הגדול היוצא
מכסוד שרפים עומדים ואי על לו כאשר אתה יודע בניקודו
ומקורו ובאתה תעשה מהיו מעופפים בטלית ומפילין

כפיר ר' יוסף דיקה ריינה ט

וחכמו את פניכם והשביעו באלו השמות הקדושים את
סגלפון המלמד הזה עם מרנהו שיבואו לכם וכאשר
יבואו התחזקו ברוח הטוב להריח כי יהיה לכם פחד והשל
ירושלם גדולה מקול הרעש וההש הגדולה ומיד השל
עליכם למרן ותאמרו בקול רם ממד בשכמל' ומיד
סגלפון וסיעתו יאמרו אליכם למה עשיתם הדבר הזה
ומיד בדברו אליכם מקול הרעש הגדול מכח דבורו תל
נשמחם ותשארן בלא נח ויסתמו דבריכם ולא תובלו
להשיגו מרוב הפחד והחולשת ולכן באותו הפעם יהיה
לכם לבונה ונה להריח בה וחזקו מהמלמד הנו' בצקבה
ובחמוניס שיחזק אתכם ויהן בכם כח שתובלו לדבר והוא
יאמר לכם את אשר תעשו ועץ כי הוא השומר הדרך והנתי'
אשר לא יכנס ס'ו במקומות הקדושה ומכיר שתבולונו
ויודע מקומות אשר הוא בו מתחזק ובמה תלוי בהן בדי
שתוכל להלחם עמו זה חלקיך יהלך ושלום אז מיד שתלך
חליהו הנביא לדרכו השליו והתחזקו ר יוסף עם תלמידיו
יחד בלב אחד והוסיפו קדושה יתירה על קדושתם ויעשו
ככל אשר אמר להם חליהו ולא הפיל דבר מכל אשר צוה
אותם ולא פסקו גירסת בניס וכלילה ולא היו מהרהרין
בדברי העולם רק במוטכלות ובמעשה מרובה עד שמעט
הופשט מהם החומר המבשי וכאשר השלימו הוימים הנו'
ככל אשר צוה אותם חליהו מיד לעת מנחה גדולה קם
רבי יוסף ותלמידיו במורא גדול ובפחד ובאימה ונתעשפו
בבליית והפילין וכשו את ראשם והתפללו תפלה מנחה
בכונה גדולה ואמרו עננו ננו'ל ובמקום שס הוי'ה היו
אזורים השם הגדול והנורא ככתבו ונקודו הנודע להם
בגיבון ונעימה וגמרו התפלה ונפלו על פניהם בנפלות

ספור ד' יוסף דיקה ריינה

אפים מכוסים וקמומיד על רגליהם ואמרו וידוי על
עונותם ועל עון כל בית ישראל ואחר זה זעקו בקול רם
בכל כחם ענגו חלקי המרכבה ענגו ועשו השבעה בשם
מ'ב ונשם אשר אמר להם אליהו היוולד מפסוק שרפים
עומדים ממעל לו והשביעו למלאך סנדלפון שיחנלה עתה
אליהם הוא וכל סיעתו הקדושים בכח השמות הקדושים
ויהי בכלוחם לדבר נפתחו השמים ויצא אליהם פתאום
סנדלפון המלאך עם כל מחנהו והנה רכב אש וסוסי אש
מחנה גדול ואש להבה מלאה כל הארץ רעש גדול קול גדול
ולא יוסף וימרד ר' יוסף חרדה גדולה עד מאלד ורוח לו נשאר
בקרבו הוא ותנמידיו ויפלו על פניהם ארנה ויפג לבם
ורעיה אחזת' ויתחזקו והריחו מריח לבונה זכה אשר בידם
ותשב להם רוחם אך אימה ורעדה וחולשה גדולה נשארה
עליהם עד כי לא יכלו לדבר והנה כאשר באת אליהם
המלאך סנדלפון עם מחנהו ויאמר מה לך בן אדם רמה
וחולעה איך מלהך לבך להרעיש עליונים ותחתונים ולא
תשגיח וחראה ערכך השפל התכבד ושכ בביתך פן יפגעו
בך חיילותי וישרפוך בהבל פיהם ויען ר' יוסף בקול נמוך
ונשבר מרוב חולשא ואימה גדולה אשר היה מרחת כל גופו
ואבריו ויאמר אדוני מלאך האלקים קדוש מה יוכל עבדך
זה לדבר לפניך והנה נשארתי בלי רוח ונשמה כמת ברוב
פחד ואימה ורעדה גדולה נפלה עלי כי יראתי מהאש
הגדולה הזאת ואיני יכול לענות לאדוני כי אם בחסדך
חזקתי ואמלני ותן לי רשות לדבר לפני אדוני : מיד כשמוע
המלאך את דבריו ויגע בו ויאמר קום ודבר דבריך ראה
החוקתי אותך ויהי כאשר נגע בו המלאך קם ונתחזק
וישחמו לאפיו ארנה ויסר מנעליו מעל רגליו אבל

סֵפֶר ר' יוֹסֵף דִּילֵה רֵינָה

מלמדיו עדין פניהם בחרן ולא יכלו לקום ויען ויאמר
ר' יוסף שלום לך ושלום בואך מלאך ה' לבחית ושלום לכל
מחניך הקדושים ובבקשה מידך חזקני ואמלני ועזרני
למלאכת חת רלוני כי גלוי לפני ממ"ה הקב"ה כי לא לכבודי
ולכבוד בית חבי לפני עושה רק לכבוד חלקים חיים מלך
מלכי המלכים אשר לו לבדו הממלכה ועשה חתה קדוש
וחיילותיך הקדושים חסכימו עמי להלחם בעמלק ושרו
והורוני הדרך אשר מעזה להעביר ממשלת ודון מן הארץ
ואיך ובמה אוכל נהריר ס"מ ממעונו ולהעלות מחנות
ולבחות קדושים להעריץ רס על רמים כאשר היו בימים
קדמונים : ויען המלך חת רבי יוסף ויאמר לי הלא דברוך
קובים ונכוחים ומי יחן שומע לך ויהי חלקים עזך כי כל
ממדת המון קדושים שרפים וארחלים וכל מחנות קדושים
יושבים ומנפים מחי יבא נקמת ה' חלקים וקומת שכינת
קדושתו אשר בעוונות מושפלת עד גולוה תחתיות . אבל
דע לך בן אדם כי כל אשר עשית עד עתה חינו כלום ואלו
היית יודע המקום אשר עלה ס"מ ומחנהו לא היית נכנס
בדבר הזה כי מי יוכל לו זונתי הקב"ה לבדו בענמו עד עת
בית דברו : ואני הנה עתה בחתי איך לכבוד שם הגדול
אשר זכרת אבל מה לפני יכול לעשות לך כי חינו יכול להשיג
לדעת במה כמו גדול של ס"מ ומחנהו ובמה חלוי ירדתו
ועניונו וולתי המלך הגדול אכתריאל וחיילותיו ומ"ט
שר הפנים וחיילותיו שלולי הם היה נכנס והיה כמו בידו
לעשות כליה לשונאיהם של יכרלל ואני חיון כח בידו לעשו'
רק לשמור נתיבות הקדושים אשר בעולם העשיה שמשם
עוברים חפלות ישראל ואני שומר רוחם עד אשר חני מוסר
חותם לאלו המלאכים והם היודעים ויאכלנו להגיד במה

המלא

כפור ר' יוכר דילד ריינה

חלוי כוחו הגדול של ס"ג והנה מי יוכל לעמוד לפני אל
המלכים החזירים ולא תוכל לסבוג המרה הגדולה
והמורה הגדולה והשם אובדת חש שכ חנו המלמכים אשר הו
למטה ממח נחם והם נבהלת מפני חיד תוכל לסבוג
ולעמוד ולהתקיים בפניהם : וכן בענין הפרישות הש
עשית נריך שתוסיף כהנה וכהנה ועתה הלח כה דבר
פרוש וקבץ ספר הבג החמת מס היות יכול לעשות הדבר
על נכון סכרך הרבה מאד ומי יוכל לעמוד במחיצתך
ויען רבי יוסף ויחמר לעיר חני וקטן ויודע חני בעצמ
שמיני רחמי לעשות הדבר הזה כי מי חני נכח לפני המלח
חבל יודע חני כי לב נשבר ונדלח חקקים לח יבזה כי ל
בזה ולא שקן ענות עני וחני גמרחו בדעתו למסור נפש
ורוחי על קדושת קב"ה ושכינתיה ליחרו יחוד שגס ענ
שכינתיה וכל ספר נריך לעשה ומשפוך חת נפשי ודמ
ובשרי קרבן נפני קב"ה ושכינתיה וכן מלמד השרת קרו
השם הורני מה לעשה להוריד אכתרו"ל ומטערו"ן ומי
פרישות הוסיף בקדושה וטהרה ולויה שס אשביע אותם
כי אמרתי אמונתה ופעם אחרי רחומי פני מלמכים קדיש
ועליונים כי בזה יהיו לי חיים נלמיום ויוסף המלח
ויחמר שמע נל דברי ויהי חלקים עו"ך את הדבר הו
לעשה ונוך לקיים וכלת עמוד ויהיה רלון מלפניו להלכי
ולהוציא ממחצתך לפועל זה הדבר אשר לעשה ככל הש
עשית עד עתה מהטובות והמענות ומהרת היומט
כן לעשה ארבעים יום ולא יזו ממטבותיכם ען המושכלו
אפינו רבע בן ביום צין בלינה והגרעו בכל יום דבר מ
מהמכל עד שתרגילו באכילה דבר מועט ותוסיפו בהנח
הרית כי היא עיקר חיות הגשמה ואמר ארבעים יו
תזכיר

ספיר ר' יוסף דילה ריינה יא

תזכור שם המפורש של שם בן ע"ב ע"כ כל כוונתו
 ונקודותיו ומקורו הידוע כך וכו' תזביע השני מלמכים
 הגדולים והאדירים וקודם ההשבעה תתפללו ומתחננו
 בבקשה מלפני החל שיעזור לתכם ויתן לכם כח לסבול
 המורא הגדול והאש הגדולה שלח תמותו ואחרי כן תתחננו
 לחלו המלמכים שיעשו למען כבוד השם המפורש וכוונתו
 לך והתחזק כאשר עשית עשה ושלח מהם כח ועוז לדברך
 כי הם מלמכים אדירים וגדולים והם יודיעו לך דרכי ס' מ'
 ובמה תוכל להורידו ומוק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי
 חלקינו וה' ישמורך מכל רע ישמור את נפשך * וילך מלמדך
 ה' בסערה השמים ועדון החנמירי' מושלכים חרנה מרוב
 הפחד והאלימה ויהי כאשר נשע המלמד סנדנפוץ ומחנהו
 ויקומו מעל פניהם ויאמר להם רבי יוסף בני ברוכי ה'
 חוקו והמלי' ונעשה בצרויות ככל אשר לוני המך ויאמרו
 הננו מוכנים ומזומנים ואשרנו כי רמינו מראות חלקים
 ואמענו כל דבריהם הגם כי היינו נופלים חרנה ועשה כל
 אשר נעשה לדונינו ורבינו נעשה ויאמר ברוכים אתם לה'
 ויקומו מהם וילכו דרך המדבר על הר חמד קרוב למירון
 וימצאו מערה וישבו בה בה ויעשו כל הארבעים יום
 בקרובה ובטהרה ככל אשר נלפיו לא גרעו דבר עד כי לא
 היו מרגישים בעצמם שום דבר מדברי העולם ולא ראו כל
 אותם הימים לא חלם ולא בדתה * ויהי כאשר השנימו
 החרבעי' יום יצאו אל האדבר מקום אשר עובר נחל קיסון
 מלמעלה מנה מקורו כי שם היו עובדים כ' אותם החרבעי'
 יום ויכיני עצמם להתפלל תפלת מנחה גדול ויאמרו ענינו
 כמו' ל' ויתפללו לפני השם על כך בחפז ובתמנה ובבכיה
 גדולה ועשו עבודה בארץ ויכנסו בתוך המעגל ויתנו ידם

ספור ר' יוסף דילה ריינה

כל א' ירו לחברו עד אשר נקשרו בידיהם זה עם זה בעיבול
וינעקו זה ה אחר נפינת חפים ויזכירו שם המפורס
וישבעו למלאך אכתריה ל ומתנהו ומלאך מטערוץ
ומתנהו • ויהי בהזכירם שם הגדול ותגעש ותרגש ה זרץ
ויהי קולות וברקים ונפתחו השמים וירדו המלאכים עם
כל מחנותיהם ויבקשו לפגוע בר יוסף ותלמידיו כולי שנת
נתפרדו ידיהם והתחזקו בכונות ושמות ידועות חללם
במחשבתם אבל לא ברצור כי לא היה להם כח ברצור ונפלו
כונם נחרץ חונם ידם משולבות זה עם זה ולא נתפרדו •
ומיד כאשר ירדו המלאכים הנז' התחילו בחרי טף הגדול
ואמרו מי הוא זה וזוה הוא אשר מלאנו לבו להשתמש
בשרביעו של מלך ואיך מלאך לכך ברצור הזה אמה אשר
ודם טפה סרוחה רמה ותולעה ומי אמה קרעת אל המנך
והנה כראות ר' יוסף המרחה הגדולה הזאת אימתה ופחד
גדול נפלה עליו מקול הרעש הגדול ומהאש הגדולה רוכבי
אש וסוסי אש מלאכים ושרפים וחילייהם מנחה כל המרץ
ורוח סערה מפרק הרים ומשבר סלעים וחרי האף הגדול
מהמלאכים אשר בקשו לפגוע בו היה כאלם ונרדס למרץ
הוא ותלמידיו ולא נשאר בהם נשמה ולא יכלו לענוש
למלאכים כי נבהלו מפניהם • ויוסף המלאך מטערוץ
ויגע בו ויאמר דבר הלא תענה טפה סרוחה מה החרדה
הגדולה אשר ברדת אלינו ואוי לך כי לא חשת לכבוד קונך
או כאשר נגע בו המלאך פתח פיו ויאמר בשפה רפה
ותולעת גדולה ועיניו סתומות ויאמר מה יוכל העבד
הגרוע והשפל לרצור לפני מלאכים קדושים וטהורים אש
לא תחזקוני ועתה ארוני חזקוני והרצוני לרצור כי הנני
באבן דומם ופרחה רגזי ונשמתני ויוסף המלאך אכתריה ל

ספוד ר' יוסף דילה ריינה יב

גם הוא את ירו ויגע בו ויאמר ראה התקחין ודבר דברך
ולא נתחזק ר' יוסף ויפתח את פיו : ויען ר' יוסף ויאמר
אל הנקיים הוא יודע רס צמרד ולס צמעל עשיתי כל
המעשים הגלה כי חס לכבוד קב"ה ושכינתי להקיס רוחה
מעפרת אשר היא מושפלת בעוונותינו ועתה אהס מלרכין
ענין קריסין עיכס המלוה הזאת וגם ירחא הפחתי
על הפעולה הזאת ולכס המלאכים רחוי נהיית מהנאים
קנאת ה' לצחות וכן בבקשה חכס מלאכי השרת צנת הסס
הגדול המפורס אשר על סס הקרוס הזה חלויס ועומדיס
עניונים וחסותונים חנו כבוד לשמו והורוני ציה כמו של
ס' ומחנהו ובמה חוכל להורידו ויענו המלאכים יחדיו
הקשית לשלול כי רס הייה יודע בעוונותיהס של ישראל
כמה הוא תקיף והמה רוח חזק ואין מי שיכיר חומו
בלערנו כי חננו שומריס נחיצות עליונים מזרנו סמר ל
וסי עמו והוא חזק מאד ואין מי שיכל להורידו כי דין
כוכבים קנו וסס מושבו מיקף ב' מחינות מחמת עון ישראל
וחזק הוא מאד ולת חוכל לו בלעדי הכב"ה בנצחו עד עת
צח דברו : ויוסף עוד ר' יוסף ויאמר כבר חרפתי נמות
נפשי על כבוד קב"ה ושכינתי ויחרי אשר ראיתי מחנות
קרוסין וגלל נפשי בצחת צחסדי האל יעזור לי ויכלה
צדי ויבטחו דרכיכס הנחוריס כרת מה לעשות וכל אשר
חאמרו לי ששמור מאד לעשות ויענו המלאכים ויאמרו
שמע יוסף דבר ה' עת הנה לא נעליס פני מי שחמר ורית
העולם כי מחשבתך רחיה אבל עדין לא רגיע השעה
וכבר נבזרה גורת חס העירו ולס חעוררו את הארצה
ועתה יצא החמר והמדע חסידות נבלימים אשר הננד לור
עולמים וכס חנו מוכרמים לכבוד שמו הגדול המפורס לחמר

ספר דר' יוסף דילה ריינה

לך והנרות את הרך אשר תעשה אבל דע יך כי לא
תוכל לו וכן את חכמים במקום שזו רזוי כך ועד פה זכר
זאת חוסין אבל אם תרצה לפתור בדבר על ידי שמו הגדול
תנו נאמר לך מה תעשה והחמת את בחולי תעלה בדרך
מה טוב מלקך ומה נשים גורך ויען ר' יוסף ויאמר
קדישין עליון דבריכם טובים ונכוחים חב' את לבי בקרבי
ברחמי שכינת עוזו משפלת וקנאתי ללון קנאת גדולה
זה הטוב צעיניו יעשה ואת יקללני לו היחלל את חסיד
מחשבותי ממני ואתם מלחי עליון חוקיני במשך הגיון
זהו לי לזכרון ולת' חסור ימין ושמאל וצדדתי בצמו שגל
הגדול יהיה לי עוקה וזכרון : חסדי כן פתח מחברתי
והתחך ונאמר דע לך כי חסר אשר כנגדי יש לו למת' ל' שתי
מחשבות חזקות מתת חומת צדל והתחך עד לשמים וחת
מחיבה גדולה של יש חוקיניו זה היס גחול ורחב ידים
וכן גם כן ענה הנהגך מטערוך כי מלך ונבדו יש לו למת'
חמישה מהר גדול של שלג ורחשו מגיע השמימה ועזה שיש
שיניך ולכך לכך אשר נאמר חליך וחזק ולחץ כי חתה לריך
להשפיל ולהעביר לנו השלש מחשבות כדי לעלות על הר
שעיר הוא חרום לשפוט את הר' עשו וזה אשר תעשה
בלתך מזה המקום שיש דרכך ולך דרך הר' שעיר ושם
תנו קודמים לפניך בהר' שעיר לזעלה וכל אשר תעשה
חתה למטה כפי אשר נאמר לך כן תעשה למעלה ודיוקן
בשמתך למעלה עמנו בכל פעולותיך אשר תעשה חתה
למעלה כן תעשה בשמתך למעלה ולכן הזהר והשמר אל תפל
דבר מכל אשר נאמר לך והיה בביאך דרך הר' שעיר חזהר
בהרעה ובחיעוש אכילה ובחולדי' כאשר עשיתם עד עתה
כי כבר נשמתכם עלתה במעלה שכמעט אתם בגדר מלחי'

כפיר ר' יוסף דילה ריינה יג

ונטמא מכס דרכי העולם וכוה חמירו ולא חפרר מחשבת
 מן המושכלות אפילו רנע אחר ורנה שס בדרך יצואו
 עיכס כת גדול של כלבים שחורים והס נחום של סמל
 אשר שלח לכלכל כונתם ולא חפחדו וחזכירו עליהם שס
 של הוי"ה במילוי ההי"ן שהוה כמנין ב"ן וכמנין כלב וחכונו
 בניקודו וביחודו ויברחו מפניכס ומסס תלכו לעקות להר
 ומלחו הר גדול של שלג עד לשמים וחיץ דרך לנטות ימין
 ושמאל וחזכירו שס היו"ז מפסוק הבחנת עד חונות כלב
 הנודע כך לירופו וניקודו ויעקר ההר ימהומו וחזכיר
 השס של חסנב בלמין כאשר חתה יודע בלירופו וניקודו
 ויחבטל פהר ממקומו נגמרי וסלך בילו הכונות בידך
 ולת חוזו מחשבתך עד אשר תגיע למחנה החמרת של יס
 מקוינוס אשר גליו יעלו עד לשמים וחזכיר עליו שמות
 היוניס מהמזמור הבו לה' בני תניס עם הזכרות שלו
 ככתבם ונקודתם ולריפס ונקודס ותחייבם ותעבור
 ביבשה ואחרי כן ח"ך ומלח רומה גדונה של ברזל מן
 המרן עד לשמים ותקח בידך סכין ותכתוב עליו שס היו"ז
 מפסוק חרב לה' ולגדעון עם נהורו ומקורו ותמחוך בסכין
 בתוך הצהול ורעשה פתח וסכנסו והוהרו שמחיקו בפתח
 עד אשר תעבור חתה ותלתיך שלא חסגר יען כי אחרי
 אשר תעבורו יחור הפהח ויסגר ואחרי כן תלכו ותגיעו
 עד הר שעיר • ובאותו הפעס חנו משליכיס לס"מ ממקומו
 וכבר הוא בידך ימסר ורו יהיה בידך מוכן שס המפורש
 כתוב וחרות על עם של עופרת וכן יהיה לך עם אחר
 וכתוב עליו חרות שס היו"ז מפסוק של זכריה ויאמר
 זחת הרשעה ויסלך חותה אל חוך החיפה וישלדח חבן
 העופרת אל פיה ותכתוב השס היו"ז מהפסוק עם ניקודו
 ומקורו

כפוך ר' יוסף דילה ריינה

ומקורו ואחרי כן חלף בכל אות נפשו בהר שער ושם
תמלך סמך ל הרשע וזנבתו לילית וזחפש אחריה כי הם
ברחו מפניך ונחבתו ברובת אחת ותמלך חוהב בלמות
שני כלבים שמורים וזר ונהבה והקרב אליהם ולא תפחד
מהם וחסים ענה הנכח הזכר הגם שגם המפורש ועל
הנהבה הטם האחר ומיד חסים הכל או שללית בלוחם
והטסים עניהם והם יבואו חרדיך עם כל סיעתם ומו הפך
ה' כבר עלה בידך ותצית מותו לדין על הר שער שעברת
ושם יתקע בשומר גדול ויתגיה המסית ויעביר רוח
הטומאה מן המדן והקצה ישחוט מותו לפני הנדויים
ותהיה גחונה שלימה ויהיה לה המלוכה • מס חת הדבר
הזה תעשה עם מתכונתו חרדיך ומה טוב חלקך מה נעים
בזרעך אך הזכר והשמר זכויות האמורו' חתה ותגמולך
ולא תפסיקו מרכונית אפילו רגע • וגם הזהר מהך כי
כאשר יהיו בידך סמך ל זונבתו ויבכו ויחרטנו כך שתתן
להם דבר מה לחילה או נשתייה או חיה זוזן נקיוס גופס
לא תשמע נהם ונח חתן כוס דבר כי יתנן קונו אל תחמן
בו והזהר מהך על זה וגם על רכונות כי חפי' שיהיה בידך
לריך חתה שמירה גדולה מהך ולא תגרע דבר מכל אשר
אמרנו לך וה' יהיה בנסלך ושמר רנך מלכד : ואחר
כן ענו שני המלחטוס הקדושי' בסערה השמים זר' יוסף
רוחה וכורע ומשתחוה אבל חלמיו עדין היו נופלין על
עניהם ולא יכלו להרוס רשעם עד אשר עלו וכאשר עלו
המלחכי וס הם קמו בשמחה רבה והחרי אשר עלו המלחכי'
קמו ר' יוסף וחלמיו בזריות ויבדרו סדרי השמות
והאזכרות והכונות אשר לוי והשני טזי העיפרת וישימו
עניהם דרך הר שער והגם בדרך והנה לקראת' כתוב

כפור ר' יוסף דילה ריינה יד

בלבוס שמורים ויקומו עליהם ויסובו עליהם מכל נד ומיד
הגבירו השם הכר נכטוו ויפנו הכלבים מעליהם ויצרחו
וכי נרחו עוד ומחר כן הכנו הנוך ועונים עוד כמו מהלך
יוט ויהי לעת ערב מנחו הר גדול של שג ענוס מאד מן
הקרץ עד לשמים ומיד נחשקו בשמות ובנירופים הנז'ל
ויעקר ממקומו ובלרוף האחר הנז'ל נחצטג לבמרי וילינו
שג כלילה ההוא ומחרי כן בבקר השכימו והלכו שני ימים
חמרים ויום השלישי בענות השחר והנה לפניהם ים גדול
ורחב יריך אשר היה הנוך וסוער וגליו עונים עד לשמים
ומיד הזכירו השמות כנו"ל ויעברו בחוך היס ציבשה
ונחמי היום הגיעו לחוג' הברזל הגדול' מן הרץ עד לשמי'
ויקח ר' יוסף הסנין אשר כתב עליו השם כנו"ל ויחחוך
במות הברזל אשר היתה עוציה טפח ויעש בה פתח
ויחזיקו בה הפתח עד אשר עברו כל החמשה תלמידים
וצעה עיברם נחעל מאד מן התלמידים אשר היה אחרון
ונשמו הדלת מיד ר' יוסף ונסגר על רגל התלמיד ונלכד
דגלו וילעק מודי ורבי ר' לילני כי נלדה רגלי מיד הולית
דני יוסף הסנין ומתם בצרול סביב רגלו ויעבור והדלת
חזר במקומו • ויעלו לראש הר סעיר וילכו משם עד עת
ערב וימלחו בקעה והנה שם כמה חורבות וישמעו קול
כלבים כועקים ויבוחו לחוך החורבה והנה שם נחצלים
שני כלבים שרורים גדולים מאד זכר ונקבה וכאשר קרבנו
חליהם ויקפנו עליהם לבלוע לחם והיה ציד ר' יוסי
הטסים ומיד הרגיש כי הוא סחז"ל ולילית ויושט ידו
הימנית ויחץ הטם בציד ר' יצחק הזכר והשמאלית על לואר
הנקבה ואלמידיו ציד חצלים ויקשרו לחם והטסים
עניהם ומיד כאשר ראו כי בלמה עליהם הרעה נפשעו

ספור ר' יוסף דילה ריינה

מזירת כלב ונתלכשו בצורתם כלורת אדם ולהם כנפים
ומנה עינים כמו אש צוערה ויחמנו ויבקשו מרבי יוסי
ליתן להם לחם ומים כדי להתקיים ולעמוד ויאמרו לו
מדוני עתה הנה אנחנו עם כל נוחותינו כפופים ואסורים
ביריד ואין לנו כח עיר ועשה לנו כטוב בעיניך רק תן
לנו במה לחיות בו כי הושגנו ממחלותינו אשר היינו
עושים מזיו השכינה מחמורי הפרגוד ועתה למה נמות תן
לנו מזון לחיותנו עד בואנו אל מעיר • וימחן רבי יוסי
כאשר נזוה ולא רנה לתת להם מחומה ויהי המה הולכים
בדרך רבי יוסי עם תלמידיו שמחים וטובי לב ופניהם
פני להבים וסמח"ל וכיףת עם כל מחניהם הולכים וזוכים
וישמח ר' יוסף והתחיל כוזח דעתו ע"ו ויאמר מי החמין
לשמועתינו שהיו אומרים שלא יעלה בדינו והנה זה
היום ישמחו השמים ותגל הארץ ויחמנו בגויס ה' מלך •
אז ענה סמח"ל ויאמר ידעתי כי יכול תוכל ולא יצטרך ממך
מזימה וינכה בכיה גדול ויאמר מדוני מה תפחד ממני
ומכל מחנותי חין לנו עוד שוש כח וחוק והגנו כלנו תחת
ידך לעשות רצונך אנה יומן לנו דבר מה להחזיק רוחינו
כי במה נעמוד ונתקיים עד בואנו שמה • ויען ר' יוסף
ויאמר להיתן מחומה כאשר נזוה ויהי בבואם קרוב כהר
קטיר נקח ר' יוסף קורט לבונה להריח בה • ויאמר
סמח"ל ואם לא תתן לי חילה תן לי מעט מזה הלבונה
אשר ביריד להריח בה ויוסטר' יוסי את ידו ויתן לו מעט
מהלבונה אשר בידו ויוליח סמח"ל גילון חש מפיו וישחף
את הלבונה ועודינה ביד ר' יוסי ויעל ענה לחף סמח"ל
וינהק את המוסרות והחבלים וישלך מעליו את עסי
העופרת ויאבצר הוא עם חייבותיו ויפגעו בחיי יוסי
וימותו

946
כפור ר' יוסף דילה ריינה **זו**

וימותו מהם שנים מיד מקול התרועה אשר הריע סמח"ל
ומיינותיו ושנים חמרים נכגעו וילחו מדעתם ונשאר רבי
יוסף נצלו הוב ותלמיד חמד והוא עייף ויגע ומסתומס
זת ידע כי ננפסו נחץ לו הלבוכה והקטיר לפניו בחופן
טעסה מותו ע' ונחצטלו כמות הקרוסה שבטסי העיפרת
ע' הקטרת ובעמות נח שמר רברי המלחכים ונמותו רגע
היה כנ' ההר עשן משך ומפלא וצת קיץ ילחת ואמרה סוף
לך יוסף ומוי נשמתך שלא שמרת אשר לוותה ועבדת ע"ו
והקטרת קטרת לסמח"ל והנה הוא רודף תמריך נטרדך מן
העונס הזה ועולם הבא ותלמיד הממד נשאר עס ר' יוסף
עייף ויגע ומנש והגיע עד סערי מות וישבו שס תחת
סוכן חמד כמו שתי שעות וינוחו ואחר כך קברו שני
התלמידים והנך לז' יוסף עס תלמידו האמד לחזור
לדרכס ונהפכו תומר פניהס משונים ירוקים ומלשי' ביותר
והטנים החמרים נכנס בהס עד וברחו והלכו להס אשר
נח נורע בחינה מקוס עד כי לבסוף במו לעיר נפת אחר
חדס ימים ומחו בקרוב ממות הנער שהיו מנערים מותס
הסדים : ואמרי זאת הגיע ר' יוסף לעיר נידון ושס ישב
וינח לתרבות רעה כיון שראה שלא נעשאה עלתו וצפרע
ששמע הבת קול הנ' נתיאש מן העולם הבא וכרת ברית
עס לילית המרשעת ומחר עלמו צידה ותהי לו למשה והיה
מטמא עלמו בכל טומאות עד כי בשמות הקדש ושאר שמות
והשבעות אשר היה יורע היה משתמש בהס להרע והיה
משביע רומיץ ושריץ בכל לילה להביא לו את אשר ימפון
וכה משפטו ימים רבים עד כי אהב מכל הנשים אשת מלך
יון והיה מביא מותה כמעט בכל לילה ובקר היה מלוח
להחזירה : ויהי היום ותחמר המלכה אל המלך כי בכל
לילה

כפור ר' יוסף דילה ריינה

לילה בחלומי מביאים אחי למקום אחד ונוקה לי איש אחד
וצבהר אני מולאה את עיני במשתי ולני מלוכלכת מסככת
זרע ולא ידעתי מאין יבול לי זה אז המלך הרגיש בדבר
ושנח לקרוח לחרטומים ושם אותם שומרים בבית המלכה
עם נשים אחרות ויהמר אליהם שיהיו מוכנים וזרזים
בהשבעות ושמות הטומאה לעכב אותם שיבואו לקחת
המנכה וכן עשו ויבשו על משמרתם : ובלילה ההוא באו
השרים ב' לוח' יוסי ומיד הרגישו ועשו פעולו והשביעו
אותם לדעת מה זר ועל מה זה וישמרו השרים לנו שלוחי
רבי יוסף אשר יוסב בלירון מיד המלך שלח שר לבא אחר
בספרים ומנחה לשר לירון כי מיד ישלח לו לרבי יוסף מי
לרנקס ממנו ועשות בו יסורין קשים : ויהי כאשר ראה
רבי יוסף כי בלחה אליו הרעה ויודע הדבר על פי השרים
אשר שלח מיד קורס שהגיע הכחב לשר לירון הלך והשליך
עלמו לים ומת ואני התלמיד החמישי נשארתי לבדי מוטל
על ערש דויל כל ימי וחזן רפואה למנתי וכל חברי מרחתי
וחזן לי מנוחה מן השרים וכחבתי זה המעשה לזכרון זה
ירחם עלי וישמר ולרוחי די : כה דברי התלמיד יחזקה
מחיר חסד היה במעשה הגדול הנז' ל' מרבי יוסף דילה
ריינה עד כאן :

ואני

המעתיק העתיקתי אותו מכחבים ישנים

בלויים מאד אשר חלחתי אותם בגנינות

ספרים אשר בלפה תוב' ב ככאן וכחבתי המעשה הזה לאות

וזכרון למען חסד לא יקרב איש זר להביא הגזולה הגם

שאפשר שיכליר הדבר בחכמתו וגם מזה נהיה לחוסר

הכל במה שאמר שלימה בהכמתו בעת חל' בכל לבך ואל

בינתך אל תבען שהיה ראוי שלח יבטח על בינתו וחכמתו

ויהיה

יב

ספור מעשה דרוח

ויהיה בטחוני בהב"ה * וגם שחזה יראה האדם כמה
 מחזוק ס' מ' וסיעתו מעונותיו שבזביל דבר מועט נחשבל
 כח קדושת השמות הקדושים ונתנבר וחזר למקומו וגם
 יראה כמה גדול כח השמות הקדושים וזכה ילמד ניריה
 את הסס הנכבד והנורא ויחזור בתשובה שלימה לפני ה'
 יחברך שמו וזכה יבא הגדול השלימה ע"י ההב"ה בעלמו
 ויחזיר שכינתו למען קדשו ויחזרה וישראל צבנין אריאל
 וצביות הגדול אכ"ר. כה דברי המעתיק שלמה נאחזרו
 הירושלמי * (ואני התולעת הקטן אברהם משה
 העתקתי אותן פעם שנית ממדש שיחישב בעולם ויתחזרו
 בתשובה שלימה)

עוד מעשה גדול ונורא מה שהיה בשנת חמשת אלפים
 ושס"ט כיצורה על יד הרב המקובל כמה"ר חיים ויעלל
 תלמיד האר"י לוריואל ז"ל בדמשק *

וידוי בערב שבת כ"ט למדש חמוון בלון מזוקות
 ועלופים לבתו של ה"ר רפאל מסיני ז"ל
 ויוליכוה למכשפי' ולא הועיל לה כלום ויהי בליל שבת ד"ח
 אב חמר הדלקת נר שבת היתה יזוטלת כפגד מת בלי שום
 הרגש וישמע ר' רפאל אביה קול אחד יוצא מפיה ואומר
 רפאל צי' לכאן וישאל לו ר' רפאל ויאמר מי אתה ויאמר
 אני הוא חכם פלוני ולמה נא הדלקתם זולת שתי נרות
 במנהגכם והיה לכם להדליק נרות הרבה לכבוד המלאכים
 ונשמות הנריקים שבאו עמי ללוותי ולשמור חותי ולכן
 הכינו להם כסאות כי הם ששה נשמות ויעשו כן כאשר
 לזה הרוח ויאמר אני חייני כשאר הרוחות כי אני חכם
 ונריק יב

ספור מעשה הרוח

וגדיק ולא באחי כי אם על חטא קל שנשאר לי לתקן וגם
להיות שנית לנס להשיבכם בתשובה מרוב העצירות שבכם
והנה יס"מ יום שולחתי מב"ע דרך נהרי ג"ע ובחתי
תחת הקרקע עד נהרות למסק ונכנסתי בדג אחר ולא
אחתי הגייר והולכתי למכור לרחוב היהודים בערב שבת
אחר המנחה ונזדמן שם אדם בליעל פ' חתן שי"ך אל יהור
ורנה להכות הדג והס"י שלח לרפאל וקנה אותי ומחכו
לכמה חתיכות ונתן חתיכה אחד מהם לה"ר יעקב אשכנזי
ובניו שבת אכלוני ואני הייתי ברמס הדג ואכלני בתו
ונכנסתי בה ולא הזק"יה כלל כי אני איני כשאר הרומוס
ולא נתנו כי רשו' להחגלו ולדבר עד עתה כי הוא שבת ור"מ
ומחר חני טנב שנת זכותי לעלות זה היום וקדוש למקומי
בגן עדן ובחרס יהיה פ' שלח עורני בפעולו הספר שבירן
להוליהני בערב שבת אולי זכותי לעלות כנו" והנה איני
מתעבב רק היום הזה כי בו בלבד נתנו לי רשות ולדבר
ותקף בבקר מחזור לגן עדן למקומי והנה כל המלמכים
והנשמות הנו' ממחינים להרש' לעשות שליחותו על ידו
לכן קראו לו ויבא ולא רצה הרמ"ו לבח' כי אן היה בליעה
ויחמר לו הל' תדהג על זה שחירע לבתך כי רוח קדוש אני
ואכול ואמור קדוש ויקדש ויאמר לו למה חונך נוהר להקול
מיס בכוס של קדוש וילך ר"פ לביתו ויאמר לו הוהר בחרס
אל חגד דבר וכשחזר לבח' אחר האכילה אמר אל יכנס
מחור זה לכאן כי עבר על חרמי וגם כרפא אמר לו א' חכנס
אזני אכלה זחפ"ר ורוח דע ויאמר לו הרוח וגם אתה כוזב
והרי חכנת דגים וגם אסתך עובה ממך כי כאשר שאלה
ממך על מה נטעכבת אמרת על דבר רוח רעה שנכנס
בפלוגית ואסתך ליקח ממך ואמרה כך וכי אם אתה חומר

שהוא חכם חיד חמה קורח הו'ו רוח רעה אחר כך אמר לו
 ירעתי כי חס חס ופתי חמה נכץ הכנס ונכנס והתחיל
 לדבר לכל אחד מהנשי הבית קלה עונות שלהם גם סיפר
 שון חותם שמתו במגפ' ההיה וכל חונה חני הניכ' מתדמה
 להם כלהנות הם בבית ור פ נתמנס וירגיש בבית כאלו
 חונקים אותו ונחעודר ונחני הנינה אמר כבר החטניתי
 שלשה ימים עם הנער עברתי בזה הגלגול וחיד רחוי
 להתענות גם בשבת חנו כי מיש לשתות והפוח חמר כחכול
 ויחנו נו ואמר עתה חסנו מעט וישנו עד אינת השמר
 ויקולס ויחמר להם כבר ענה השמר קרמו כהרמו ולח רלו
 עד שגור עליהם בחרס ואמר להם חס לח יחמין זיכס חנו
 לו חות כי זה הנינה בחשור' הבקר חנס חלוס גדול וחינו
 יודע פחרונו והוא כי רזה שטה לרקי' בחיס מהעולס הבח
 לביתו והניחו נו תנמיד חכס נרפתחו וסכח מי הס והרי
 הוא לבוש ויושב על הקרקע חושב בחלוס ההוא ויבא אלי
 ואגיד לו חן הלכו ר' רפאל ור' יעקב לבית הרמ' ויגידו
 להם כל הנז' והגך עמהם ובהכנסו לפתח אמר לו ברוך
 הבח ג' פעמים ונתקרב חלל הנערה והנה המסורה על
 פניה והיה כפגר מה ואמר לו הרב מנין אתה מכיר אותי
 חמר לו זכי חין חמה הרמ' ומקובל * אמר לו זמי חמה
 חמר לו בלחט חני חכס פ' והייתי בירושלים נשוי עם בת
 פ' החכס ולחות חסתי נקראת פ' ונפטרתי זה ל'ה שניס
 ועליתי למקומי בגן עדן ויסבתי עד עתה סס ונשארתי
 לתקן שון חמר קטן ובחתי עתה לתקנו ולכן אזי לו למי
 שחינו נזרר בעוכס הזה חפילו מחטא קג כרי שלח יבא
 לירי זה שחני עובר * והנה החלוס שחלמת חני הוא
 החלמיד חכס שקלחו לך מן השמים שחרפ' אותו ושחטפלל

ספור בעשה דרוח

עליו על ידי ששה נשמות אשר הם יושבים פה אנ"ך והם
חניהו ז"ל וה"ר יוסף קארו וה"ר שמואל עמרון ה"ר אהרן
ז' תיפה והחכם עטייה והחכם ארחה ואע"פ שלמדתי עם
מוהר"י לוריא רבך ז"ל לא בא עם הנשמות הנז' אבל גם
הוא שם למעלה מהפלל עלי והנה ידעת כי ח"ן יכולת
בעליונים להטיב זולתי על ידי תפלת הצדיקים בעולם הזה
ונכח כונס ממתנינים לך וצדיקים לך ולכן התפלל עלי ורפא
אותי והנה ח"ן כ"ת רואה האש הגדול השורף העולם אמר
לו הרב רובה אחי שאקבץ כל יושבי העיר לפניך חמר לו
ומי יחן ויבואו ויטעו ג' תעניות שני וה' ושני כיום
הכפורים ממש אנשים נגשים חולי ישובה ממרון הפו
מרוצ העבירות שביניהם אמר לו והרי אנשי דמסק
חינם חפנים בדרשותי חמר לו כבר כל זה בגוי נפני קב"ה
חמר לו חס כן אקבץ כל תלמידי חכמים בלבד חמר לו טוב
הוא חמר לו ח"ן יודע את מי אקבץ חמר לו לא תניח לפני
חכם מהמסתערים אלה ת"ח ספרדים זולתי ר"פ לה ירמה
פני חמר לו חכך ומתפלל חמר לו דבר זה גדול מתפלל חמר
לו ח"ן מבטל התפלה בשום חופן והחמר כך ירסה חמר
לו ח"ן ח"ן מטב"ת רובה לרחם על נערי ולתקן מה שמרמזו
ומה העשה והלך הרמ"ו להתפלל ואכל סעודת שמירת
וחשב שרפאל יחזור לקרוא לו ולא בא והיה חלוי ועומד
חס יגד שם חן לה וישלח הרמ"ו בעד ר' יעקב לשחול כו חס
הלך נשכ ויחמר לא הלך וישב עמו עה המנחה חן חמר
הרוח לרפאל הנה הרמ"ו חושב לנח בכחן ושלח בעד הר"ו
וחמר המנחה הנך הר"ו לשם חמר לו הרוח הנה הרמ"ו לא
רצה לנח לוי והנה לא יאמר אגורה לבד השו"ת ולא יחמר
האדם ח"ן רובה לשמות מאן המים כי חלוי ינערך לשמות

ספור מעישה הרוה יח

והנה כל ענין שליחותי זה לא היה אלא בעבורו כי שלחוני
 מן השמים לגלות לו הוי שמים עליוני מה שלא ידע מרבו
 ז"ל וגם לשייב העולם בתשובה כי הכל חלוי בו לחקן
 העולם ובחתי לגלות לו עניני המשיח כי הלא הוא חלוי
 כחוט השערה לבח והנה הוא תמיד דורש לשייב המשיח
 זר"פ מחמת ההנאה אומר אל העם שקר הוא דובר כי חין
 המשיח בא בדור הזה ומשחק עליו ואוי לו כי עונשו גדול
 כי מפני דבריו ובטביל עבירות גדולות אשר בעיר הזאת
 הכבירו על המשיח כבלי ברזל עבות ויתאחד עוד י"ב שנים
 ובהודן זמן זה יבואו לרות רבות על דמשק ותתהפך כסרוס
 וגם ירושלים תשרף אך לפת תנצל ואחר כך יבא בוג ומבוג
 ואחר כך יבא המשיח עם שמנה נסיכי ארס והחכם דרש
 ג' דרשות אשתקד קודם המגפה ושבו מעט בתשובה ולפי
 שינע ענמו מלדרוש עוד לכן מתה בתו במגפה והיתה נפש
 גדולה ואמנם בנו הקטן יהיה רב וגדול בישראל והנה הוא
 איבד מלשמוע הויס עליונים כי על כן שלחוני מן השמים
 ויבקשוני ולא ימצאוני כי לא ניתו לי רשות לדבר רק בזה
 היום ולמחרת אחזור למקומי ובמולאי שבת לא דבר עוד *
 ובבקר באו והגידו להרמ"ו כל מה שדבר והלך שם ולא רנה
 לדבר עוד ואמר לו הנני חוזר למקומי ויתן סימנים כדרך
 הרוחות שיוצאין ויבא ולא חזר עוד * ואמנם כשהוא אומר
 מעלמו שהרי הוא יוצא היה עומד שם רבי יאושע ביום
 ועשה השבעותיו ואחר כך יבא ובחמו אחר לו כתוב
 המיע פ' שיש בספרד פ ותלה על הנערה כדי שלא יזיקוה
 מזיקין אחרי לאתו וכן עשה * וביום ב' בשבת י"ו לחדש
 אב נגלה פעם שנית הרוח לבת רפאל הנ' וישמר לה
 שתבואר לאביה נדוי משמן שלא יטעוס מאומה בקר יוס

ספיר בעיני דרוח

ב' עד שיביא לפ' סס חמר חפלה וביוס ג' בצקר חמר
חפנה הרח אמתו ויבב עד חני היום בהתוכחות והיו סס
רפאל ובנו וכל בני ביתו ונשים אררות ור' יאושע הנז' ופ'
וע' ואנשי' אחרים על הבג כדי לשמוע אז אמרה הנערה
לר' יאושע ביום הכז את המראה הזכוכית לפני והוריד
פה את המלאך לרקיע ל' המושל ביום הזה ויתרחה המלאך
וארבע נפשות של חכמים להיות עדי' בדבר והס' ר' יוסף
לתיוב ה"ר יוסף קארו ה' ר' שמואל עמרון ה"ר אהרן ז' חיפה
והנער' מביטה במראה ורוחה אוחס ומדברת עם ויחמר
לה המלאך מיני רונה חני להוכיחו כי ר"פ לא יחמיץ חלו
הדברים לרמזיה במראה רה בדברי ברורים מפי הרוח
חמרי אשר יתלבש בפי הנערה וגם לפי שמתחילה הוא
ענינו בזה הסליחות מלמעלה ולכן אינני עולה למענה
לקוראנו אז הלך ונתעכב מעט וחזר וירד לחוף המראה עם
הר' עדים ויחמר לה חירי לה"ר פ' ופ' ופ' שיכלו נחון עד
שיכנס הרוח בנערה ויכלו שלשתן נחמר ויתלבש הרוח
בנערה ותתעלף כדרך הנכפיש חמר שנתלבש הרוח
התחיל לדבר ואמר אמרו לה"ר פ' שיתקרב אלך החלון הזה
מבחוץ ויתקרב ויאמר לו למה לא נתלבשת עד שהוכחתי
אמר לו מפני שחיך ראוי לראותי כשאתי מתלבש לפי
שחיה חושט והנה המשיח ברע עמד לפי שתמיד אתה
מתלונן בענין ביח המשיח בחומרך חין המשיח בל ברור
הזה • וכשה"ר חיוס דודס משובה חל העם בעניני
המשיח אתה משלונן עליו מפני הנאחד בו ואם חכס אתה
בעיניך חן לי טעם חל מלית פסח ושבושות ור"ה וסוכות
ויחמר לו דברים פשוטים הנודעי' אמר לו חלו הדברים
בלוי' לעמי הארץ ולא רבית לרעת האמת היה לך לכמוע

רַוֵּי חוֹרָה עִם הַרְמָזוֹ וְהִנֵּה הוּא הֵיךְ רִוְנָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 לְדָרוֹם וְהַחוּכִיחַ הַעֵס וְרִחָה עִכְבָּם בִּידוֹ וּמִנֵּעַת הַתְּסוּבָה
 מִיִּשְׂרָאֵל חוּי לְכֵס חֲכָמֵי זֶה הַזֹּמֵן שְׁמִינְכֵם מְשִׁיבִים לֹחַ הָעֵס
 בַּתְּסוּבָה וְרִנָּה גַם בַּחֲכָמֵי מַזְרִים רַחֲמֵי כִי לֹמֵן בְּרַס חֲכָמָה
 כֵּל וּמַחְרִיבֵינָן הָעִיר בַּעֲוֹת הַדִּין וְחֲנָסֵי מַזְרִים יֵשׁ לְרַס
 עֲבָדִים מִשְׂרָתִים וְכַשֶּׁהַנְּשִׂים יוֹלְדִים מִצְחָהֶם הַעֲבָדִים
 שׁוֹכְבִים עִם נְשׂוֹתָהּ גַם כִּי וְזִמְנֵן הַחֲנָסֵל בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 וְהִנֵּה כָל הַהוֹדֵךְ עִתָּה לְמַזְרִים אֲפִילוֹ לְהַסְתַּחֵר מִחֲרֹמֵינָן
 חֲוָנוֹ מִלְמַעְלָה וְסוֹף שִׁיחֲבֵד כֵּן מִמוֹנוֹ מִפְנֵי הַרְעוֹת אֲשֶׁר
 עִם : גַּם בּוֹיְנֵנִי י' עֲתִיד לְכַר רַבֵּן שְׁנוֹפֵר שְׁנַעַת יָמִים
 רַבּוּפִים וְיִהְיֶה בָּהֶם חֲנָסִים נְדִיקֵי שְׁלִיחַ כְּמוֹתָם בַּעֲדֵי הַזֶּה
 סוֹף דְּבַר חוּי לְכֵס חֲכָמֵי הַדּוֹר שִׁישׁ לְכֵס בְּחוּה וְצוֹו וְלִינְכֵס
 מִשְׁבִּיחִים עַל כְּבוֹד הַשִּׁי"ת לְהַשִּׁיב הָעַד בַּתְּסוּבָה וְחֵס
 בּוֹרְמִים רַעַה גְדוּלָה בַּעֲוֹלָם אֲזוֹ בְּכַר הַר"פ וְיִרְדּוּ דַמְטוֹת
 מַעֲיָנוֹ אֲמַר לוֹ כִּיֹּן שֶׁנִּכְנַעַת וְנַחֲצוּיָת עַל יְדֵי שֶׁהוֹנֵחֵיךְ
 לְחֹן דִּי בּוֹה וְיִתֵּן לוֹ רַשׁוֹת וְנִכְנַס וְאֲמַר שֶׁנִּכְנַס אֲמַר לוֹ הִנֵּה
 אֲתָה וְכָל יוֹשְׁבֵי דְמַסְקָאֵינָן לְכֵס חֵי הַלְוֵי לְעוֹס הַבַּל לְבַמָּה
 סִיבּוֹת חֵס שְׁחָס מִמַּעֲלֵי הָעַר בְּמַה שְׁחָס מִשְׁבּוּעִים
 אֲוֹתָם עַל הַמַּסִּים וְהַעֲרִיכּוֹת כְּמָה מִמוֹן יֵשׁ לְכָל אִי וְנִשְׁבְּעֵי
 לְשַׁקֵּר וְכִבֵּר אֲחַס יוֹדְעֵי שֶׁנִּשְׁבְּעֵי לְשַׁקֵּר גַּם נְשׂוֹתֶיהֶם
 הוֹלְכוֹת מְנוֹפּוֹת בְּלִבּוֹשֵׁינָן וְחֲכָשִׁינָן שֶׁל גִּנְאֵי כְמוֹ
 הַפ' וְנִלְבָּא אֲנִים אֲשֶׁר בְּרַחֲשִׂיהָ וְרִדִּיהֶן מְנוֹלּוֹת וּמִמְלֵאִים
 חִיקוּהֶם בְּגִדֵי לְהַרְאוֹ שְׂדֵדִיהֶן מְגִלּוֹת וּמוֹלִיכּוֹ הַלְוִיָּהֵרִישׁ
 וְהַנּוֹקְלָבִי"ס דְּהִים לְהַרְאוֹ גּוֹפֵס וּמִשִּׁימֵן מְנֵי בְּשִׁמֵי לְגַרְוֹת
 יִנְר הָרַע בְּאֲנָשִׁים בְּשׂוֹתִים וּבְרַחֲוֹבָה לְהַרְאוֹת הַעֲמִים
 יוֹפִיִים גַּם הוֹכִיחוּ אֲחַ בְּנִיכֵם וּמִנְעוֹ אֲוֹתָם מִן הַעֲבִירוֹת
 וְהִנֵּה מ"ח כְּנֵי אֲדָם עוֹשִׂים עֲבִירוֹת עִם בּוֹיוֹת וְאֲשִׁתֵּי אִישׁ

מפור ניעש - דרוח

והשכב זכור ובה פ' המסומדת מזנה עם פ' ופ' רובע את
פ' ועשה נתן לו בתי ועדין מזנה ופ' חין לו חלק לעולם
הבט וחין לו בשמים שום מנין טוב וכלמי שיעשה טובה
עניו והפילו לרפחמו מזה החוני שנפגע מן השמים עם ירי
רוח רעה ופ' ופ' בניו עוברי עברות עם גויות וישראליות
והנה ליל שבת בעבר שכב פ' עם גויה אחת בעיית הבית
וקשה לו ובהה זונות גמורות מחטימות את הרבים ור"פ
חטא הרבה כי הניח פה חטאו ונשא במלרים חטה זונה
ונהונותיו מתה חטאו וכנתו הננועות ור"פ פיו דובר
נכנה וכל ימיו שכור ור"פ חין המלרים קנע סעודתו בבית
פנוני והניח כונעו בקרקע וזימר שירות בקול רס וחלל
בטר וסטה יין ופ' בהיותו בורח מן המגפה עשה במשכב
זכור מפני רוב שכרותו וציוס שבת עשה שני עבירות
חמור שנהקוטט עם חטאו ובר"פ מצינו ושנית נכנסה גויה
חמת בביתו והקטירו בבו"ר על האש בשבת ואחר כך שכב
עמה ובנו הקטן בעל גויה שכב בנו הגדול מיני חוטא •
והר"י נאג"ר שהפזמוני שחבר הכ טיובים מלך עלמס ויפה
כיון ופ' ופ' בני פנוני הביאו גויה בחג השבועות קודם
שהיך נתיבם ושכבו עמה • אמר לו אפשר שבני חטאו
חמר לו מעשה חבות יעשו בניס וכי חתה גם כן לא עשית
בבחרותך יותר אמר לו חנך לנפת אמר לו המרבת למשק
וחנך נהמריב גם כן נפת תקן תחלה חורגן למשק וחמ"כ
חנך למקום שתרנה אמר לו המהן עד חודש חלול שהוא
חדש תשובה אמר לו טוב לזרית לכל חין פיד ולכך שוין
כי חונך מחמין באלו הדברים והנה כשדברת עם הרמ"ז
היה מגמגם בחתלה עד שהוריד המנאך אז החמין ונחמ"ל
להטיב בתשובה את העם אבל חתה חונך מחמין כלל לכן

ספיר מעשיה הרוח

על כל פנים התקבלו כל חכמי העיר והשיבו את העם
 בתשובה והחזירו להרח"ו במקומו ולא תקראוהו כיון שלא
 החזין בראשונ' ולומו ימים חמר לו והרי יום שביעי הוא
 שבת חמר לו וכי כל המלות אחס תקיימים והגה ללירך
 שעה כי חרוץ חף עליכם ולירך שתתענו גם בשבת אבל אל
 תדרשו דרשות אלא כל היום תרבו בסליחות ותחנוני' ובכיה
 וחס לא תעשו כן לעו כי יבואו על יושבי דמשק גזרות
 קשות ובפרט רעב של מהומה אשר חיש צער זרועו יחללו
 והזהרו שפנוני לא יהיה עמכם בשום תענית מחלו ודבר
 זה חני גוזר עליכם בחרס ונדוי והגה חס היה ביניכ' לריק
 גמור וקדו' היה נגב' א' ומלאך קדוש לדבר לו פה א' פה ככל
 הדברים הנז' גם בכלל דבריו חמר כי רבי יאושע אל ביום
 בקי ויודע בענין השבעת והשדים ממה שקבל מה"ר דוד
 א' מוגרבי רבו שהיה ירח שמים וחכס ובקי וזה הוא תלמידו
 והס ירנה יכול לרפאת את פ' הגנפה אחי פ' ואחר שנסתלק
 הרוח גזר הר"פ חרס כלבו על העומדים שם שלא יגלו דבר
 מפני כבודו וכבוד אחרים שדבר הרוח ולא חבו לחרמו' של
 ים ונתגלו הדברים ואז היכרח גם הוא להודות והחרים
 את הרוח ההוא בקהל על שהוציח רבה על האנשים לריקי'
 ואחר כך שלחה לו בת רפאל בשר הרוח לומר כי הרוח
 הנזכר עומד בכל יום בישיב' של מעלה ומחרימין אותו
 ולכל המסכים עמו על מה שעשה ע"כ *

מעשה הרב החרי' לוריית זלה"ה כאשר
 קרבו ימיו
 למוות

כפור פטירה דארי זיל כב

ודיה

ציוס ההוא בהיות הרב דורש להם סודו'
 התורה ויביטו מרברי וירחו משך ופעל'
 ועדין חלי היום ופעם הדבר בעיניה ויהי כמו שעה
 הנה עבר לפנייהם ענן חסוד ויען הרב ויחמר חין שלום
 אמרה גרמעים הנה ענן ויען ויחמר הענן חני הוא
 ס"מ רחש הסטנים והנה בידי פתקא שניען ני על חגפה
 ענ שונחי ישראל ויגער בו הרב ויחמר לו לך המור לו
 להקב"ה שיבטל הגזרה ההיא בשביל זכותי ובשביל זכות
 אלו החברים וישרב הענן ללכת ויגזור עליו בכח חרם
 זיטב הענן ההוא ויעל לשמים בעיניהם וחסהוט הארץ
 בשנה ההיא ויהי בשנה השני ירה פעם אחרת הענן ההוא
 ויגער בו הרב כבדחשונה ויען ויחמר לרש בשנה הזאת לא
 יושלו דבריק לפי שהשנה שעברה הביט ה' בזכותך וזכות
 החברים והגין על העיר ובטל הגזרה אבל בזאת השנה
 פ' בן פ נכשכ בחשת חיס והוא מן גדולי העיר והרדנים
 יודעים החמת ובשביל כבודו מהנפים לו ואינם מפרישים
 חסותא ולכן נגזרה גזרה והנה פתקא בידי חסומה בחותם
 דס ואינו מועיל שום דבר מיד גבהל הרב והחברים ויאמר
 הרב אמר שכבר נחתם הפתקא בחותם דס אינו מועיל שום
 שכלה ועתה נחעסה בחורה וסודו תיה אולי יגין על הרעה
 ולא נחבר אז פתח הרב פיו ודרש להם סודות נוראים אשר
 מועולס לא נודעו חיוס ברוא חלקים אדם על הארץ ויהי
 בהיעי לחוספתא אחת שיש בפרשה מזורע שהיא ערזלאין
 דמילתא שאל הרח"ו והחברי' פירושה ויען הרב ויאמר
 להם למען ה' אל חפצרו כי לפרשה זאת כי לא ניתן לי רשו'
 זתס אפרשה דעו לכם שתחרטו חרטה גדולה ולא יועיל
 לכם : ולהיות שהשמן היה מקורג ורולה למנוע השפע

מישראל

סוד

סֵפֶר פְּתִירַת דָּאָרְי ז"ל כ"א

מישראל לא קבלו החבריו דבריו ויפלו בו עד שפירשה
ויהי ככלוחו לפרשה חמר הגה כבר הזהרתי מתכס כמה
פעמים שלא תפלו בו לפרשה ולא שיעמם בקוני וע זה
דעו נכס שעתה נגזרה עמי גורה שאשתנק בזאת השנה
מפני שבגלתי סוד זה הנעלם ויעיד מני עלי שמים וחרץ
שמיני דוחק על הסתלקותי לא דוח'ני חיד הגי' מחכ'כלני
מתוקנים * וכשמיע החבריו דבר זה נבהלו ומרכזבותי הן
דח נדח נקסן ויהפך שמונס לחבל ויבכו זכיה גדולה
ויאמרו מי יתן מוחנו קודם שנראה שנקח ממנו חרון
ההנקים לו חמר הרב לחבריו' מדנו לכס מן הזכיה נולדו
ונסגיר עלזנו בימה ומפרש לכס חיה סודות קודם
שחסת.ק מכס * אז תיקן להם הרב הסגר ותיקן חדרים
בהנרו ננשים ולטף כל חשה וזכיה חרר חרר בפני ענמה
זהמברים היו יושבים לפני הרב והוא דורש להם סודות
עמוקי' מה שלא נגלה לתנאים וחמורמים ונביאים ראשונים
וס' מ' לא היה כח בידו לעבור בחוחו חרר מפני נהב
המש העולה עד לב השמי' והיו דברי תורה כנתינתן מסיני
זיוס חחד פרו' ס' מ' בחזיר השמים רחוק ממותו רלר
למנוח עילת חיד יכנס נסס ורחפו הרב בשות גדולים
וחמר נו רשע ברח כך מכתן חן ד' ממסלה בחנר זה שהול
מקדש נשמים ולסוף ד' חרשים נפנה קאטה בין הנשים
זהנשים הגירו לחנשי ונמשך הדבר עד שנתקוטטו
החברים והעס זה והרב עשה ביניהם שלוח וימר להם
דעו נכס שכל זמן שהבה ביניכם חין חטן ומקטרג יכול
לעשות עמנו רעה כי ה' ומלכני השרת שומרים מוחנו
מוכל נוק ומס חחורו ל' חחוטט דעו נכס שמרה חהיה
בחחרונה והנשים בלי דעת הסיתו לבעניהם ונפלה

ספור פטירת דארי ז"ל

המטה בין החברים יום הששי עד שנשמע קולם למרחוק
ונעת ערב ינח הרב עם החברים לקבל שבת כמנהגו
ובחזרתו ישב להתפלל תפלת ערבית בהניכות גדול ובפני
זועפות ולאחר גמר חפנת ערבית באו החברים ואמרו לו
דבינו למה הזוון התפלל ערבית בפנים זועפות מה שמין
כן מנהגו אמר להם מפני שראיתי לס' מ' בע"ז קבלת שבת
ואמר פסוק זה גם אחס ומכנס תספו מכאן נראה שניתן
לו רשות לשכוח כי וזה לא היה אלא בשביל הקטטה שהיה
ביניכם היום שכל זמן שהיה שלום ביניכם אין שום מקשר
היה יכול לקטרג . ובמעט ימים כן היה שהרב ז"ל חנה
את חוליו חילי המגפה אשר בה נתבקש בישיבה של מענה
ויהי בחניו בירך לחברים כל אחר נוסח ברכה הראויה לו
כפי נכון נשמתו והרחו' לא היה שם עמהם בשעת הברכה
כי היה הונך עם הנשים והחכמים מבית הכנסת לבית
הכנסת להתפלל על הרב והרב שאל לחברים חנה הלך
הרחו' שחני נריך לברכו כנס ונסמוך את ידי עליו כי מה
שהוא עושה עכשו לא בשביל זה יכול לבטל הגזירה כי
היה גזירה שיש עמה שבועה שאי אפשר לבטלה לכן שלחו
אחריו וכן עשו החברים ובבואו לפני הרב אמר לו נר לי
עליך בני חיים חידתה פרש ממך אבל מה מעשה כי אין
שנטון ביום המות ועמה בני שב לפני ואשל מה שתראה
ממני קודם הסתלקותי שמת תחרט אחר כך למה לא שאל
את כל הסביקות שיש לך וכל אשר תתקשה בו עכשו התיא'
מלהלפני עלי כי לא יועיל שום דבר אז החזיק בו ונשקו
וברכו ברכה מיוחדת לנינוץ נשמתו ולזה לחברים שיטבו
לפניו והוא ישב על המטה וילום לאמר הזהרו שיהיה שלו'
ביניכם מכאן ואילך ונהגו כבוד זה בזה ואס' חזרו אבת

בגלגול

ספור פטירה האר"י ז"ל כב

צלגול אחר לכמוד עמכם ומגלה לכם רזין מה שלא גיחו
 רמות נגנות מוחס עכשו והזהרו בכבוד הרמ"ו כי תורת
 חיים נקרבנו וממנו תנ"ז תורה כי עבד נחמן הוח לי ופתח
 פיו ודרש להס סודו רזין ובהמלע הדרו פתח עיניו ונסתכ'
 במרבע פנות הבית ואמר חברי מה טוב ומה נעים היום
 הוה אשר הבית הוה מלכ אשר חין מקוס נהניח חפינו
 בגריר חטה וכל המתיבות אשר נרקיע מעלו והנדיקים
 בחו נכחין ומלכוי השרת חין מספר ומנכס ברחשס נכוות
 נשמתי עד מקומה הרחוי נכין אחר יליחת נשמתי חן חניחן
 שוס חטה חו טמא שיגע בי חלמ החברים יחעסקו ברחיניחי
 ואחר הרחילה חן טבלו חותי בביתי כמנהג חלמ יוליכו
 חותי לבית הטביכה ושס חטבי' חני חת ענמי * ויהי
 בדברו דברים חלה הביט ורחה שס להר"י כהן עומד אמר
 לו מהר ולא לך חונה שלט נשאר רגע ליניחת נשמה *
 ובלחתו כז נעשו וינחק בן ל' שנה לא כהתה עינו ולא נס
 ליחה ולא נשתנו פניו כשאר מחיס חלמ היו פניו מחירות
 כשמש בגבורתו חו נפלו כל החברים ושאר החכמים שהיו
 שס לחרץ וגעו בבניה גדולה עד טע' חטה שועתס לשמים
 והרמ"ו היה מאפיר עלמו באפר בוכה ולועק חבי חבי רכב
 ישראל ופרסיו חין מנחס לי חו טבלו החברי' וטהרו עלמ'
 ונחעסקו ברחינתו ודמע' כ'ררי' יוצר מן המיס אשר היו
 משליכי' עליו ואחר הרחי' גדולה הוליכוהו לבית הטביל'
 וכך אמרו לו רבינו עשינו המוטל עלינו אבל הטבילה חין
 לנו רשות כי הארון העיד בנו לאמר שנוליך חותו לבית
 הטביל' והארון יטביל חת עלמו ועחה הארון בחוך המיס
 מיר עמד בקומה זקופה בחוך המיס כחי והרכיז ראשו וסבל
 ד' פעמים כנגד ד' חותיות של השס ואמר כך הלביטוה

ספור פטירת דארי ז"ל

בגדים יקרים והכריון חין כהונה היום והוליכרו מביתו
לבית הכנסת הלך וצנה עד שהיו הלמעוה נגרים נגרים
לחרץ כנחל שוטף ולפילו הגוי שהכירוהו צכוהו וספרוה
והרח"ו ושחר החזרים היו הולכים יחפים והרועי צגדים
ומלובדים שקיס וחפר על רחשם כיוס ע צ צוכים וחזורים
חורה הקרוסה הספר וחיד עשי לך על השחלקות מנחך זה
היודע סתריך והרח"ו מרוב געלו הוחז היום כטרפה לעתו
עד שבשעה שרצו להניחו בקבר נפל לרגליו ונשקס וצנה
וחמר חי רגלים הממהרות לעשות רלון קונס חיד נלכרו
ברשת בעונותי וחיד לחאפק שיגנו חרון המלקיס ויחכסה
ממני : ובקושי הסירו לחו מעליו וקברוהו בקצורת
המלכים מחן מלכי רבנן והור הלך כל המנוחה והניח
לחברים וחכמי ישראל ב'גון ומנחה יהי רלון שוכוחו יגן
עלינו ועל כל עמו ישראל להניס מכל צרה וצוקה ולגמולס
בקרוב למען שמו הגדול

חמן וכן יהי
רלון

אלו הסדברי החולעת החטף לבררס משה אני הרפסתי
וחני המסדר וחני המביע וחני המפור ע"כ
וע"י העוסק במלכת הקדש ה"ה הצחור ונכון ברמיה הכהן

ויסך

